

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošlatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 6 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena peti vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristopnine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Vsem naročnikom in prijateljem vesele velikonočne praznike voščil

uredništvo in upravnništvo.

Vabilo na javni shod narodne stranke

ki se vrši

na velikonočni ponedeljek, dne 17. aprila 1911. ob 3 uri popoldne v dvorani hotela Virant V ŽALCU.

Dnevni red:

1. Poročilo o razpustu državnega zbora. Poroča g. Franjo Roblek.
2. O našem političnem in narodnem položaju. Poroča deželni poslanec g. dr. Vekoslav Kukovec.
3. Slučajnosti.

Z ozirom na bližnje državnozbornske volitve je ta shod somišljenikov narodne stranke velike važnosti, zato se pozivajo vsi k mnogobrojni udeležbi.

Parola: Žalec!

Bilo je pred štirimi leti prilično ob tem času, ko so Savinski kmetje izdali parolo: Žalec. In dne 17. marca 1907 se jih je blizu tisoč zbralo tamkaj in v mogočnem, nepopisnem navdušenju je bil proglašen za kandidata g. Franjo Roblek iz Žalca. In takrat se je pričel zmagoslavni pohod proste kmečke volje po celi Savinski dolini doli od Braslovca in Vranskega pa gori do Vojnika in dalje ter na drugo stran do Dramelj in St. Jurja. In dne 14. maja je z ogromno večino izšel iz boja kmečki kandidat g. Franjo Roblek.

Mož je šel v državni zbor s trdno voljo in s pošteno zavestjo, da hoče delati le v korist svojih volilcev. In kdor je zasledoval politično življenje zadnjih let, je videl, da je bil g. Roblek kot poslanec kmečkega okraja na svojem mestu. Ni je bilo skoraj seje, da bi ne bil on navzoč, ni bilo glasovanja, da bi ne bil on zraven, in vedno je pri vsem svojem delu imel pred očmi edino le vprašanje: ali to koristi mojim kmečkim volilcem ali ne? In kolikokrat je v ostrih, jedrnatih govorih ožigosal postopanje vlade napram nam Slovincem, slikal naš položaj in povzdignil glas za narodove pravice! Ko so zadele njegove volilce nesreče vsled ujim ali drugače, vedno je bil na mestu, sam si je vse ogledal in hitel je v Gradec in na Dunaj ter izposloval podpore, kolikor je bilo v danih razmerah mogoče.

Rekli smo, da je deloval kot poslanec nesebično. Še celo več: na škodo svojega lastnega gospodarstva. A to ga ni oviralo, da bi ne pustil doma vsega in hitel vsakokrat, ko so bile seje drž. zbora, na Dunaj. Tako je vztrajal do zadnjega hipa, ko je bil državni zbor predčasno razpuščen.

Ko je ljudstvo zazvedelo za razpust in za nove volitve, je šlo kakor en glas po celem volilnem okraju: Robleka bomo zopet volili, on je naš mož, pošteno je zastopal naš okraj, nesebično in odločno se je potegoval za naše pravice.

In še predno se je vršil kak shod, ki bi bil proglašil Roblekovo kandidaturo, že od vseh strani volilnega okraja prihajajo glasovi: Robleka bomo zopet volili. Kaj se to pravi? To se pravi, da si je ljudstvo samo zopet izbralo moža svojega zaupanja, da nlega hoče in nobenega drugega noče. In ljudski glas je božji glas.

Za velikonočni ponedeljek 17. t. m. je izdana zopet parola: Žalec. In zopet se bodo zbrale stotine prostih slovenskih kmetov v tem zgodovinskem trgu. Prihitite iz vseh krajev volilnega okraja, iz vseh občin v velikem številu, pokažite, da zaupate svojemu dozdajnemu zastopniku, da spoštujete njegovo delavnost in njegovo značajnost, njegovo poštenost in njegovo nesebičnost, pokažite, da hočete odbiti vsak nasprotni naplek!

Naj postane ta shod mogočna manifestacija naše misli, mogočni izraz ljudske volje za bodoče volitve, mogočna in zmagovita parola: Roblek in nihče drugi!

Čujemo, da se g. Roblek brani znova prevzeti težko poslansko breme. Na eni strani kaže zato, ker

vidi na Dunaju, da ga vključ njegovi nedotakljivi poštenosti in odločnosti slovenski poslanski tovariši iz klerikalnega tabora po strani gledajo in da pri še tako koristnih predlogih pri njih ne najde podpore in da mu je baš vsled razcepljenosti med slovenskimi poslanci uspešnejše delo bilo ovirano, na drugi strani pa so vzroki njegovega odklanjanja gospodarskega značaja. Živimo pa v trdnem prepričanju, da bo g. Franjo Roblek, ko bo na velikonočni ponedeljek videl izraz ljudske volje, storil enako, kakor je storil to tržaški poslanec dr. Rybarž. Tudi on je odločno izjavil, da v bodoče ne sprejme več kandidature. A pred nekaj dnevi se je vršil v Trstu velikanski shod Slovencev iz tržaške okolice, in iz vseh ust je orilo kakor orkan: dr. Rybarž mora biti naš poslanec! In tedaj je mož, videč ta silni izraz spoštovanja in ljubezni, se uklonil ljudski volji ter dejal, da kandidaturo prevzame, ker bi itak tudi sicer, če bi državni zbor ne bil razpuščen, moral še dve leti nositi poslansko breme.

Tako bi naj bilo tudi pri nas! Zato pa, somišljeniki, naj pojde te dni od ust do ust parola »Žalec!« in na velikonočni ponedeljek naj zagrmí tamkaj iz stotin ust volilna parola: Roblek in nihče drugi!

Pozor na hujskače!

Vedeli smo in smo že na to opozorili, da bodo klerikalci v volilnem boju nadaljevali in še poudarili svojo umazano gonjo proti našim denarnim zavodom. Prvi tak slučaj se nam poroča iz Šmarja pri Jelšah, kjer je na nedeljskem shodu sam dični general dr. Korošec na najpodejli način hujskal proti »liberalnim« denarnim zavodom in pavšalno sumničl, da še poldejo trlje »liberalni« zavodi v konkurz. Dr. Korošec je torej stopil v stopinje dr. Plachkija, kateremu smo prekrizali umazane račune. Dr. Korošec naj bo prepričan, da jih bomo tudi njemu znali temeljito prekrizati. Volitve same morajo dati najboljši odgovor na take hujskarije. Naše ljudi pa opozarjamo, naj povsod pazijo na vsakogar, ki bo hujskal in obrekoval neklerikalne denarne zavode; z vsemi takimi hujskači bomo napravili kratek račun!

Češki duhovnik o klerikalizmu.

Pred meseci je imela češka agrarna (kmečka) stranka, ki je skozinskoz protiklerikalna, v Brnu na Moravskem shod zaupnikov. Ob tej priliki je eden izmed poslancev te stranke, duhovnik P. Hnidek, spregovoril tudi o stališču agrarne stranke naproti klerikalizmu. Pripomnimo, da ima češka agrarna stranka, vključ temu da je izrazito protiklerikalna, v svoji sredini precej duhovnikov in da je več duhovnikov tudi poslancev te stranke. P. Hnidek je spregovoril prilično sledeče:

»Klerikalizem je stremljenje s pomočjo vere si priboriti politično moč.

Kakšno stališče zavzema agrarna stranka k veri? Držimo se verske strpljivosti, verske tolerance. Bodi kar hočeš, le izpolnjuj svoje verske dolžnosti. Daleč so danes časi, ko je vladal verski pritisk. Nikdar ne dopustim, da bi mi kdo segal na moje versko prepričanje, ali zato se ravnotako ne drznem segati na prepričanje drugega.

Naše ljudstvo je verno. Saj je vendar od setve naprej pa do žetve vse v božjih rokah, in saj smo vendar spojeni z božjo naravo. In stranka tega ljudstva bi naj bila brezverska? Nikdar, mi smo le proti zlorabi verstva.

A zdaj pogledite klerikalca! Samo dotaknite se n. pr. cerkvnika, že vpiljejo, da se žali vera; ako pišete o kaki lopovščini iz njihovih vrst — ste že zopet poniževali vero. To, prijatelji, ni versko prepričanje; saj je vendar cela vrsta onih, ki jim stoji na čelu, sami brezverci; to je — kšeft.

In naše razmerje h klerikalizmu? Tu ni mogoč kompromis. Bije se boj in prepričan sem, da bo konec boja — naš uspeh. Le več luči, več izobrazbe. A v to klerikalci ne privolijo. Le pogledite njihovo časopisje. Od naslova pa do imenja odgovornega urednika vse samo ena psovka in laž. Zato ne pozabimo, da imajo klerikalci v rokah strašno orožje, da, strašno orožje. In to je — ljudska neumnost.

Vam vsem vidim na ustih vprašanje: kako moreš ti, katoliški duhovnik, biti član agrarne

stranke, o kateri pravijo klerikalci, da je brezverska? In vendar. Odločno se priznavam k agrarni stranki, ker je dolžnost duhovnika iti z njo, z ljudstvom in ne proti njemu. Je to dolžnost vsakega razumnika, tembolj duhovnika, ki je vendar izšel iz te grude, z očeta potom posvečene, in zdaj naj gre proti njemu? In vendar nas je duhovnikov v stranki doslej malo. Malo, a ko bi še mnogi tako ne ball.

A ne čudite se! V prvih vrstah klerikalnih bojevnikov vidite mlade kaplane. So to ljudje, obdani od štirih sten, vzgojeni v eni smeri, ki ne smejo nič drugega čitati nego kar jim je dovoljeno in — ti bi naj bili učitelji zaupanega jim naroda. In vendar: predno se podam v javno življenje, moram biti globoko, vsestransko izobražen, pripravljen. A oni so že vzgojeni k fanatizmu, gnani v klerikalizem. Komu v prid? V prid drugemu. Sam se mora truditi, delati, prenašati vse mogoče, da si drugi utrga sad. Mar mislite, da se nižji duhovščini godi dobro? Dolžnost duhovnika pa je, biti učitelj naroda in skrbeti za njegov dušni in telesni blagor. Zato me vidite v vrstah agrarne stranke. In ko bi ne bil v nji, bi smatral to za izneverbo svojemu poklicu.

A mislite-li, da imamo postlaho na rožah? Ne. Imenujemo nas najslabše duhovnike. Ako bi klerikalni duhovnik bil kolikor mogoče slab, ako bi bil lažnik, ubijalec ali karkoli, vedno bodo rekli o njem, da je najboljši duhovnik; mi pa, če bi tudi živeli angelško življenje, postanemo v njihovih ustih vedno slabi duhovniki. A vse gre, če človek hoče. Nekoliko moči, nekoliko samozatajevanja, no in — trde kože.

Očitajo nam, da iščemo v stranki karijero. Za božjo voljo, ali nam more mar agrarna stranka prekrbeti mastne župnije ali škofije? Nesmisel. Ako bi iskali tega, našli bi nas kje drugje. A mi smo agrarci, ker imamo v sebi čast in v žilah kmetjsko kri. Z ljudstvom pojdemo in nikdar proti njemu.

Tako govori češki duhovnik o klerikalizmu. Zapisali smo te besede našim bralcem v premišljevanje in razsodek za Veliko Noč, za praznik Vstajenja, da tudi naše duše vstanejo zopet k zavesti, da smo na pravi poti. Naši cilji in naša stremjenja in cilji ter stremjenja češke agrarne stranke poidejo isto pot. Zato nam more biti le v zadoščenje, da te cilje in te težnje odobrava odličen češki duhovnik, to tembolj, ker on baš tako kakor mi obsoja klerikalizem.

Iz političnega sveta.

Volitve v državni zbor so razpisane na 13. junija, ožje volitve bodo 20. junija. Zbornica bi se sešla že 20. julija.

Novi brambni zakon. Zadnje dni so se mudili na Dunaju ogrski min. predsednik Khuen-Hedervary, finančni minister Lukacs in honvedski minister Hazay. Nadaljevale so se konference med ogerskimi in avstrijskimi ministri glede reforme brambnega zakona. Vendar se stvar ni rešila, ker so se pojavili razni nesporazumi.

Rekrutni kontingent. »Wiener Zeitung« z dne 10. t. m. razglša s pomočjo § 14. odredeno vladno naredbo, s katero se dovoljuje za l. 1911 rekrutni kontingent in sicer v celem 103.100 mož, od katerih odpade na avstrijske dežele 59.042 mož. Rekrutni kontingent za domobranstvo znaša 19.240 mož.

Volilni kompromis na Češkem so sklenili mladodohi in narodni socialisti. Slednji postavijo povsod proti socialnim demokratom svoje kandidata, katere bodo podpirali Mladodohi. Kompromisu so se pridružili tudi Starodohi. Na deželi bodo povsod podpirali češko agrarno stranko proti socialistom in klerikalcem.

Volilno gibanje. V Mariboru kandidirajo socialni demokratje dozdajnega poslanca Resela, Nemci so se zedinili na Wastiana. V volilnem okraju Celje-Brežice (in druga spodnještajerska mesta!) kandidirajo Nemci zopet Marckhla, socialisti pa Alberta Horvateka. Slovenci se še niso izjavili glede kandidatur.

Na Zgornjem Štajerskem kandidirajo nemški agrarci v 4 okrajih, ki so jih imeli doslej klerikalci. Hrvaško. Dne 11. t. m. je umrl predsednik hrvaškega deželnega zbora dr. Neumann. Bolehal je tri mesece.

Ruski državni zbor (duma) je sklenil postaviti, po kateri so židje na Ruskem izključeni od sodelovanja pri občinski upravi.

Portugalsko. Volitve v portugalski državni zbor bodo 28. maja. Volilno pravico imajo vsi samopravni portugalski državljani, ki znajo brati in pisati, in tudi vse vojaštvo. — Portugalska vlada je sklenila, državnemu zboru predložiti zakonski načrt glede ločitve cerkve od države.

Beleške.

Cudne razlike v §§. Nismo doslej verjeli, sedaj pa vemo. Celjski državni pravdnik ima gotovo druge §§. nego ljubljanski. Kajti včerajšnji »Slovenski Narod« mirno prinaša dopis iz Ormoža, ki nam ga je naš ljubi prijatelj v celjskem državnem pravdniku zadnjič v celoti konfisciral. Saj se poznamo!

»Štajercijanske« kandidature. »Štajercijanci« mislijo pri bodočih državnoborskih volitvah postaviti v več spodnještajerskih okrajih kandidate, osobito pa v dosedanjem Rožkarjevem, Plojevem in Piškovem okraju. Končno bodo Štajercijanci sklepali o kandidaturah na zaupnem shodu, ki ga skličejo na velikonočno nedeljo v Mariboru. Z ozirom na hujškarije zadnjega časa utegnejo »Štajercijanci« dobiti večje število glasov, zato je potreben od slovensko-narodne strani odločen odpor. Štajercijanske gibanja na noben način ne kaže bagatelizirati, zlasti ne v dosedanjem Piškovem okraju, kakor to dela neki »urednik« mariborske »Straže«, ki očitno ne pozna razmer. Vodstvo »narodne stranke« dobiva iz tega okraja od resnih mož dopise, v katerih se poudarja, naj bi se združile vse sile proti štajercijanskemu kandidatu, ki ima sedaj v okraju ugodnejše stališče kot leta 1907. Torej le na delo, s. Pišek! Bo veliko bolj zdravo, ko neumno zabavljanje in trkanje po prsih, češ, nam nikdo ničesar ne more!

Vlagateljem »Glavne posojilnice« v Ljubljani v vednost. Kakor smo že poročali, je prišla »Glavna posojilnica« v konkurz. Vlagatelji, ki imajo od te posojilnice še zahtevati kako vlogo, morajo to svojo terjatev prijaviti do 30. aprila 1911. c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani, sicer pridejo ob ves prihranek. Iz prijaznosti in brezplačno posreduje v tej zadevi Mestna hranilnica ljubljanska, ki prevzema vložne knjižice »Glavne posojilnice« in jih priglaja sodišču. Kdor si torej hoče prihraniti stroške, bili brez skrbi in vendar še priti do svojega denarja vsaj delno, naj pošlje svojo vložno knjižico »Glavne posojilnice« priporočeno in s svojim natančnim naslovom na »Mestno hranilnico ljubljansko« v Ljubljani, ki bo lastniku prejem knjižice potrdila in vlogo takoj priglajala sodišču. Kdaj se bode od konkurznega sklada »Glavne posojilnice« dobilo kaj denarja, se zdaj še ne ve in se bo to o pravi času javno razglasilo. Tudi se danes še ne more vedeti, ali bodo dobili vlagatelji ves denar in na enkrat ali ne.

Iz finančne službe. V pokoj je šel c. k. finančne straže nadkomisar v Šmarju g. Henrik Voršič. Imenovani so: finančne straže nadpaznik g. Matija Rihtarič v Brežicah za respicijenta, in prov. nadpaznika gg. Franjo Pavlin v Brežicah in Matevž Pogoreuc v Ptuj za definitivna nadpaznika. — V finančne straže uradniški tečaj v Brno je poklican c. kr. finančne straže nadpaznik g. Jože Lužar iz Maribora in v colninski tečaj v Inomost nadpaznika gg. Franjo Repolusk od Sv. Jurja ob Ščavnici in Peter Kerndl iz Maribora. — Premeščeni so gg. nadpazniki: Rok Bratuša iz Celja na Laško, Franjo Jodi iz Slov. Gradca v Maribor, Jakob Kaiser iz Ptuja v Celje, Matevž Pogoreuc iz Laškega na Ptuj in gg. pazniki Andrej Gomunig iz Rečice v Celje, Ivan Sabati iz Sevnice v Brežice in Ferdinand Vanič iz Radgone k Sv. Jurju ob Ščavnici. — Na novo nastavljen je v Ormožu finančne straže paznik Karl Spindlar.

Izdali so se. »Slov. Gospodar« piše: »Kdor zasleduje javno življenje, ve, da liberalci in nemškutarji zaženejo velik vrišč, kadar se bliža kak polom.« Ker pa ravno v zadnjih časih duhovniški listi najbolj vriščijo, se iz tega in »Gospodarjevih« besed spozna, da so njihove kase in organizacije blizu poloma. —

Volitve v vzajemno zavarovalnico v Gradcu so se izvršile po predlogu dosedanjega ultranemškega odbora: na Spod. Štajerskem so izvoljeni sami Nemci in renegati, na Kranjskem pa nemški veleposestniki in — klerikalci. Ti klerikalni člani glavnega odbora vzajemne zavarovalnice v Gradcu storijo najlepše, ako darujejo svoje dijete — skladu za obmejne Slovence.

Narodnost novega tržaškega škofa. Novi tržaški škof dr. Karlin, katerega so ob priliki imenovanja razni časopisi slavili kot navdušenega Slovence, je že pokazal svojo barvo. Zgodilo se je, to že pri ustoličenju. Takrat je škof izrečno privolil, da se pri tej slavnosti zataji Slovenstvo v tržaško-koprski škofiji. To, za Slovence skrajno žaljivo in sramotno dejanje se je zgodilo pri slavnostnem obedu. Da je bilo pri cerkveni slovesnosti vse latinsko, se ob sebi razume, iz cerkve so slovenski jezik že izgnali naprav po pasje. A pri slavnostnem obedu je bila prilika, dati Slovincem vsaj toliko časti, kakor Nemcem in Italijanom. Pa še to se ni zgodilo. Dogovorjeno in sklenjeno je bilo, da bo škof pri slavnostnem obedu govoril latinsko, namestnik nemško, župan tržaški pa italijansko in dogovorjeno in sklenjeno je bilo, da se ne sme iz oficijelnih ust izpregovoriti nobena slovenska beseda. In ta »slovenski« škof dr. Karlin je bil s tem zadovo-

ljen. Tako je dr. Karlin takoj pri svojem ustoličenju dal slovenskim katoličanom tržaško-koprski škofije slovesno zausnico in jim pokazal svoje zaníčevanje.

Vilek nesramnosti. Že nekaj časa sem se opazila, kako zlobno se troši govorica, da se je vse razdrlo in da odpade 7. maja planinski sejm v Celju. To nikakor ne odgovarja resnici. Predpriprave so v najboljšem teku. Danes v četrtek se vrši zopet tozadeven sestanek v mali dvorani, in sicer ob 8. uri zvečer. Odboru pač ni niti na misel prišlo, sejni opustiti. Najboljši odgovor na to protigatitacijo je, da vsi mladi in stari pridete 7. maja v Celje ter s tem pomorete, da bo slavnost v vsakem oziru dobro izpadla.

Vedno nove zausnice Slovincem. Za predsednika novomeškega okrožnega sodišča je imenovan dosedanjí I. državni pravdnik ljubljanski Fr. Trenz. Novi predsednik je pravičen in koncilijanten mož, ali on je Nemec, in v tem tiči važnost tega imenovanja. Predsedniško mesto v Novem mestu je bilo doslej slovenska posest in da bi nam to posest ugrabili in naredili iz nje nemško posest, zato je vlada imenovala dr. Trenza. Za naslednika objektivnemu in pravičnemu dr. Trenzu v Ljubljani je določen sodni svetnik Luschan. Mož spada med najmanj sposobne sodnike, a med najbolj zagrizene in najbolj strupene kazinote. V vsem svojem uradovanju se je izkazal kot »scharfmacher«, kot »mož najskečajnejše brezobzirnosti proti Slovincem«. — Hohenburger, Pittreich in Amschl so ga izbrali kot najboljše orodje za skrajno persekucijo slovenskega narodnega gibanja. Hohenburgerju, Pittreichu in Amschlu je bil, to je javna tajnost, dr. Trenz preveč objektivni, hoteli so imeti za državnega pravdnika huzarskega »draufgängerja« in iztaknili so Luscharja. Ta preskoči najmanj 25 starejših sodnikov, Slovencev in Nemcev. S temi imenovanji je lusica na Kranjskem popolnoma ponemčena. Za sluga za to gre tisti podli svojati, ki se imenuje klerikalna stranka, in ki javno razglašajo, da ji je nemški sodnik ljubši kakor slovenski.

Celjski okraj.

Volilno gibanje v celjskem okraju. V nedeljo 9. t. m. se je vršil številno obiskani zaupni shod narodne stranke v St. Jurju ob J. ž., na katerem je poročal deželni poslanec dr. Vekoslav Kukovec o političnem položaju s posebnim ozirom na razpust poslanske zbornice. Na shodu se je soglasno sklenilo, voliti v državni zbor pri novih volitvah dosedanjega državnega poslanca g. Franca Robleka ter se je obenem sklenilo pri tej kandidaturi pod vsakim pogojem vztrajati tudi v slučaju, ako bi Roblek odklonil kandidaturo. Končno se je sprejela tudi rezolucija, v kateri se napredni kmetje celjskega in vranskega okraja pozivajo, da se v čim največjem številu udeležijo javnega shoda narodne stranke, ki bo na velikonočni ponedeljek v Zalcu, ter tam kot en mož zavzamejo enako stališče.

Iz Celja. Že dalje časa se je govorilo, da misli namestništvo razveljaviti volitve za občino celjsko okolico, ki se je vršila mesca avgusta 1910. Vendar pa nismo mogli tega verjeti, ker se je volitev vršila tako mirno in zakonito, da so se celo člani volilne komisije, ki niso naši pristaši, kakor celjski župan, ki je bil v komisiji, in vladni komisar, pohvalno izrazili o nji. Vlada, oziroma graško namestništvo je pa vendar našlo vzrok, da se je volitev razveljavila. Čujte in strinite, slovenski volilci! Razglas, ki bi moral biti po postavi celih osem dni nabit, je bil še le prvi dan osemdnevnega roka nabit, tako da je bil dr. Ambrožič, ki se je edini pritožil, menda za kako uro prikrajšan. Hvala Bogu, da imamo tako pravične moze v Gradcu, ki se tako strogo ravna po postavi in volitev v tako veliki občini ovržejo, čeprav je jasno, kakor beli dan, da volitev ne bi bila niti za eden glas drugače izšla, ako bi bil tudi razglas pol ure dalje nabit. Da bi se le gospodje povsod hoteli ravnati do pičice po postavi! Postava predpisuje, da se mora vsaka prošnja rešiti takoj, ali kakor hitro mogoče. Krajni šolski svet za celjsko okolico je prosil že pred 10 leti, da se mu naj potrdi stavišče za novo šolo; pa ta prošnja še do danes ni rešena in sicer zaradi tega, ker je stavišče v celjskem mestu in si namestništvo ni upalo rešiti prošnje. Zakaj pa v tem slučaju vlada ni tako tankočutna in vestna? Pomagalo tudi to nič ne bo. Slovinci hočemo tudi pri drugi volitvi pokazati, da smo samostojni in razumni možje, katerim mesto zapovedovalo ne bo. Zavedno in pogumno bodo stopili slovenski volilci tudi v drugič na volišče. Svojega namena vsi združeni naši nasprotniki ne bodo dosegli.

Dramatično društvo v Mariboru vprizori na belo nedeljo, dne 23. aprila t. l. v Narodnem domu v Celju zgodovinsko sliko iz časa preganjanja kristjanov »V znamenju križa«. Ta igra se je morala letos na splošno zahtevo v Mariboru trikrat uprizoriti, kar pač jasno kaže, da je res nekaj izvanredno lepega. Ker nastopi društvo z vso nalašč za to prirejeno opremo, ki je našla največjo pohvalo, naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, si to igro ogledati. Začetek točno ob 7. uri. — Predprodaja vstopnic v Zvezni trgovini v Celju.

Požar v Gaberju pri Celju. V bližnji celjski okolici smo imeli v soboto opoldne zopet požar. Kmalu po 12. uri je pričelo goreti v hlevih gosp. Franca Plevčaka, mesarja in gostilničarja v Gaberju. V kratkem času je gorelo v podstrešju celega gospodarskega poslopja. Ker je bilo tam mnogo sena, je bila nevarnost za sosedne hiše. Prvi so

prihiti na pomoč vrli domobranci in sosede, ki so ob pravem času rešili živino in orodje. Potem so prihiti delavci iz mestnega mlina z brizgalno gašil in končno mestni požarniki. Pri tem požaru so se hidranti pri mestnem vodovodu jako dobro obnesli. Ogenj so potem hitro zadušili; škoda je precejšnja, a je g. Plevčak zavarovan.

Spoved v Celju. Pred nekaj dnevi je prišel k spovedi v celjski farni cerkvi zaveden narodni fant iz kozjanskega okraja. Spovednik ga je vprašal tudi, kake liste čita. Ko mu je fant dejal, da med drugimi tudi »Narodni list«, je spovednik takoj začel siliti vanj, da mu mora obljubiti, da tega »grdega« lista ne bo več čital, sicer ne dobi odveze. A značajni fant je dejal: »Kar pri spovedi obljubim, to tudi držim.« »Narodnega lista« pa pustiti ne morem, ker ne piše prav nič proti veri. Tedaj pa ga je spovednik začel psovati s smrkvcem, fantalom itd. in je zakopalnil vrata spovednice. Tako se »utrjuje« vera!

Licenciranje blkov v celjskem okraju se vrši letos: 15. maja ob 8. uri zjutraj v Laškem, 18. maja ob 10. uri dop. na Vranskem, 24. maja ob 10. uri dop. v Jurkloštru in 29. maja ob 8. uri zjutraj v Celju.

Iz Trbovelj. Minuli četrtek je imel dr. Benkovič tu zaupen sestanek »Čukov«. Govorilo se je o kandidaturi za državni zbor. Strousov Nace je letal okrog s tako tajno spoštljivostjo, da je bil še polovico manjši ko navadno. Po dolgem prepiranj in prerekanju so se volilci vendar zedinili za dr. Benkoviča. Lep izraz zaupanja in »ljudske volje«. Mežnarjeva stranka, ki je bolj socijalnodemokratskega mišljenja, je nasprotovala. Šla so ji bojda po glavi tista čudna poročila o Benkovičevih zvezah s premogokopno družbo v Trbovljah. Kaplan Miklavž se je tudi nekaj rnil v ospredje; Lolz ga je komaj nekoliko potolažil. Ne vemo, kako bi se stvar končala za našega »priljubljenega ljudskega« poslanca, ako bi ne bilo »ferboltarja« Zupana.

Iz Trbovelj. Tukaj se je v soboto, dne 3. apr. ustretil naš rojak inženir Ernest Irgel. Bil je sin prejšnjega nadučitelja Irgla, ki je tudi na enak žalosten način storil konec svojemu življenju. Pokojnik je bil obče priljubljen, miren in zelo blag značaj. A kruta vratna bolezen ga je prignala iz njegove službe v domač kraj, kjer je mislil, da bode našel zdravje. Toda vedno bolj je hiral, in ker mu tudi italijansko južno podnebje ni moglo popraviti zdravja, se je vrnil domov, kjer ima pokopanega očeta in mater ter je storil obupen čin samomora. Vzrok samomora je iskati v prvi vrsti v bolezn, v drugi vrsti v nesrečni ženitvi. Od svoje žene — rojene Ogrke — je ločen. Enega brata ima slepega — sploh nesrečna rodbina skozinsko. Trbovcem je bila zelo simpatična cela nesrečna rodbina, zato tudi vsi odkritosrčno sočustvujejo z ostalimi sorodniki. Ernestu pa blag spomin!

Loka pri Zidanem mostu. Kar smo zadnjič poročali iz Loke o gosp. župniku, se še do danes ni nič zboljšalo; še ne zveni se ne, njemu je vedno njegova posojilnica začetek in konec življenja na tem svetu. Pa tega nismo krivi mi farmani, ampak njegova mlačnost do farmanov. Ker je sedaj še vedno zimski čas, mu še ne moremo zameriti, bo menda na poletje kaj bolje. Peča se pa tudi z Marijino družbo in njena prva voditeljica se je že večkrat izrazila, da je videla nebesa odprta; pa kam je bila zagledana, najbrž za ovel. Kajti to ni verjetno, ker je zmiraj v sôvraštvu z ljudmi narodnega mišljenja. — Farman.

Graščino Rudo v občini Loka pri Zidanem mostu je kupil Slovenec Gregor Škof za 38.000 K. — Posestvo je vpisano v deželni desk.

Gornjigrad. Tukajšnji okrožni zdravnik g. dr. M. Konečnik je ustrelil 4. t. m. v pol ure od trga oddaljenem Homu tik okrajne ceste divjega petelina, ki je tehtal čez 5 kg.

Za župnika v Volniku je imenovan g. Ivan Potovšek, dozdaj župnik v Artičah pri Brežicah.

Iz celjskega okraja. Cenjeni gospod urednik, sprejmite od mene ubogega hlapca nekaj vrstic v Vaš cenjeni »Narodni list«. Kake čudne razmere so na c. k. državni cesti! Skozi celih 40 let že vozim, pa se še niso koze po cesti pasle, tako kakor sedaj. Pa oprostite, to so le lesene stolice, ker mislijo gospodje, če bodo to prašno travo jedle, bodo pa šuto dale, da bodo cestarji z njo jame zasipali. Ako se pelješ od Celja proti Volniku in Konjicam, najdeš na tej progi posebno strogo cestarje, najbolj pa enega, ki nad vsakim voznikom kriči in vpilje, če se le količkaj kako kolo njegovih »koz« pritakne ali jih celo prevrne; mož ima hitro svinčnik in knjigo v roki in si imena zapisuje in kazni obeta. Mi inu pa svetujemo, akoravno je priden in skrben, naj se rajši potruzi in naj svojega nadčestarija in inženerja opomni, da bi bilo treba šute; mogoče da sta ona dva pozabila na to, ker jih preveč »koz« skrbi. Nadalje opozarjamo naše gospodarje, naj storijo potrebne korake, da ne bodo nas zapirali in po ječah vlačili; ako se to ne zgodi, boste kmalu morali sami voziti, boste videli, kako prijetno je, nbogu že itak izmučeno živino trpinčiti. Vsi volilci, ki ste deželne in državne poslance volili, zahtevajte, da izposlujejo, da se to odstrani in se cestarjem da dovolj šute in pa o pravem času, pa ne potem, ko so ceste že popolnoma suhe in utrjene. Poprej se je zmiraj posipalo že meseca suša, sedaj pa ni videti nikjer nič. Kak razloček je med okrajnimi in c. k. državno cesto! Na okrajnih cestah je dovolj šute in so tudi lepše, a na c. kr. cesti, katera bi morala biti za vzgled, je pa ravno narobe. — Stari hlapec, ki vse vidi in veliko ve.

Iz Šmarja. Pretepla sta kmeta Mlakar in Zidar v šmarški okolici kmeta Majčna v vinogradih tako, da se je onesvestil. Pretresli so se mu možgani.

Konj je ubil hlapca. V Drešnji vasi nad Celjem so našli hlapca Suraja mrtvega težati na tleh v konjskem hlevu. Približal se je najbrže nerodno konju, kateriga je s kopitom zadell v glavo in ubil. Ko so ga zjutraj klical k zajtrku, so ga našli mrtvega v hlevu z grozno rano na glavi.

Iz Lore pri Zidanem mostu. Tu je dne 3. t. ni. skočil v Savo g. Ciril Vrtovec iz Lokavca. Občinski redar s pomočjo treh drugih ga je rešil. Vzrok nameravanega samomora je baje nesrečna ljubezen.

Iz Dola pri Hrastniku se poročar. Naši občinski možje na čelu jim stric Hrastelj, so v blagor naše občine zopet eno prav pametno ugenili. Ribolov te občine so oddali kar pod roko za 140 K Nemcu Burgerju iz Hrastnika, dočim je prošilo »Lovsko društvo Jelenca« iz Hrastnika, naj se da lov na dražbo. Kakor čujemo, je bilo društvo pripravljeno dražbati lov, ako tréba, do 500 kron. Izgube ima torej občina na leto vsaj 300 K, ali v šestih letih 1800 K. Tu vidimo, kam privede človeka osebno sovraštvo. Gospod Burger je poslal k sebi svojega zastopnika, menda, da bi nadziral odbornika gosp. Onusa, če se bo drznil delati v prid občine ali v prid ošabnega naseljenega Burgerja!

Kračež. Posestnikom Skaletu in Strašku v Pečici blizu Šmarja je nekdo neprestano kradel vino, jajca, surovo maslo, perutnino in les. Te dni so zaprli viničarja Jakoba in Ano Imeršek iz Pečice zaradi teh tatvin.

St. Pavel pri Preboidu. (Šolska kuhinja.) V imenu pogoščene mladine bodi tem potom izrečena iskrena zahvala vsem dobrotnikom, osobito obitelji Zanterjevi in Piklovi, na obilih prispevkih, nadalje gledališkemu odboru, lastniku predilnice konzulu gospodu Hoffmannu, gg. Randl, Druškovič, Marinc-Lončar, Vasle-Jug, Vedenik-Frenč in Stojanšek za blagovoljna darila. Nač. odbora. Josip Vidic, Fischer, šolski vodja.

Sv. Stefan pri Šmarju. Pri nas se je ustanovila v nedeljo 9. aprila »Javna ljudska knjižnica«. Že v nedeljo se je prav lepo število knjig izposodilo. Zahvaliti se imamo v prvi vrsti g. Ant. Malgaju, kateri je posredoval pri »Polit.« in gosp. društvu v Šmarju, da se je na podlagi tega društva lahko knjižnica ustanovila. Koliko je imenovani žrtvoval, je vsakemu sv. Stefančanu prav dobro znano. Zahvaljujemo se mu še posebej za njegov trud; da nam je tako lepo število knjig nabral; se pač vidi, da če kdo proti nagajivosti političnih sovražnikov mirno vztraja, marsikaj doseže. Posebej so še kvale vredni: gospa Ema Planinšek, trgovka, narodna gostilničarka in posestnica pri Sv. Stefanu, za prostor in omaro, katero nam je brezplačno darovala za knjižnico; dalje g. nadučitelj Flere za darovanih 56 knjig; Anton Zaberl za podarjenih 44 knjig; gdc. učiteljica in Ant. Medved, katéra sta tudi radevolje prispevala nekaj knjig; in Narodna založba v Celju, ki je tudi dala lepo število podarjenih knjig. Vsem darovalcem, kateri so nam pripomogli za ureditev naše tako zelo potrebne knjižnice, izrekamo najpristrénejšo zahvalo. Da se bo knjižnica gmotno razvijala in da bo zadovoljila čitatelje, so nam porok načelstvo in knjižničar, katerih skrb bo, da se bo vsakomur vedno z dobrimi knjigami postreglo.

Sv. Stefan pri Šmarju ali St. Stefan bei St. Marein? Kaj je prav? Po dogodkih bi sodili, da drugo. Kajti tukajšnja poštna nabiralnica prodaja samonemške poštne tiskovine. Ponižno bi vprašali, kje je krivda? Najprej gotovo na šmarškem poštariju, ki si upa v svoji klerikalno-nemškuparski nadutosti poslati v popolnoma slovenski kraj samonemške tiskovine; gotovo pa tudi na nezavednosti naše »poštne upraviteljice«, ki take tiskovine sprejema ter jih prodaja. — Ni še dosti nemškutarstva? Občinska uprava je v popolnoma slovenskih rokah; kaka pa naj bo v kraju, kjer ni nobenega Nemca in nobenega nemškutarja. In ta občinski odbor je sklenil že pred mnogimi leti, da se uraduje samoslovensko in sprejema le take dopise. Dopisi pa prihajajo včasih tudi s samonemški, in na tiste odgovarja županstvo s samonemško. Poročila na glavarstvo in sploh tja, kjer so malo »višje osebe«, romajo seveda tudi samonemška. Ali res nimajo občinski možje vsi skrpaj toliko narodnega ponosa v sebi, da bi spoštovali svoj narodni jezik? Ali pa dela to občinski tajnik — zopet prelepo zavedni klerikalni učitelj g. Kotnik — kar na svojo roko? In če je temu tako, potem pač vsi občani lahko vprašamo, kdo ga je pooblastil v to in pa, čemu volimo občinski zastop, če je v njem le tajnik vsemogočen in dela kar hoče in kakor hoče? Skrajni čas bi bil, da se napravi v naši slovenski občini enkrat že konec tej nezavednosti in temu klerikalno-nemškutarskemu klečaplaztvu. — Več naprednih župljanov.

Šentvid nad Grobelnem. Pretečeni teden so ponkovški orožniki aretirali tri šentvidške klerikalce zaradi krive prispege. Po obravnavi bomo o stvarih poročali natančneje. O »pobožne« krščanske duše šentvidske, ki jim pašuje mogočni župan Sivka! — Kmet.

Gomilsko. Občinski odbor občine Gomilsko se je pogajal pri zadnji občinski seji dne 2. t. m. s posestnikom Rančigajem za neko parcelo, ležečo ob farnem pokopališču v svrhu razširjenja istega. Prej omenjeni posestnik, dolgoletni tukajšnji cerkveni ključar, pa je le za pretirano, nadvrednostno ceno pripravljen žrtvovati v ta namen svoje zemljišče.

Samoumevno je torej, da s kupčijo ni bilo nič. Ker so njegovi pogodi v istih naravnost predelekosežni in nemogoči, zato je na tem mestu potrkamo nekoliko na možovo srce ter ga opominimo na njegove krščanske dolžnosti, ker kot »vzgleden krščanski gbspodar« gotovo ni pozabil zapovedi božje: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« On pa naposled nima toliko verskega čuta v sebi, da bi za zmerno ceno privoščil umrlim faranom miren, zadnji počitek na svoji njivi. Res, značajan katoličan!

7. Naš »Planinski šajlivec« izda za planinski sejm 7. maja slavnostni časopis, ki bo v najkrajšem času tiskan. Za inerate, ki bodo v njem, je zanimanje veliko, ter bo treba list vsekako povečati, da bo vsem ustreženo.

Ptujski okraj.

Zagorci pri Sv. Lovrencu v Slov. Gor. Tukajšnji posestniki smo sklenili, da si sčasoma osušimo naše muzevne travnike, jih zboljšamo, oziroma prenovimo. Na večkratno prošnjo je prišel znani strokovnjak g. Škerlec Vičanski iz Velike nedelje k nam dne 9. t. m. ter razpravljal različna tozadevna vprašanja. Navajal je vzgleda umnega kmetovanja iz posameznih panog kmetijstva, ter dejal, da edino le s pomočjo dobrega travnika nam je mogoče priti do boljše bodočnosti pri kmetovanju. Vse drugo, je dejal, je le postranski dobiček. Nadalje nas je podučil, kako naj postopamo pri osuševanju naših malovrednih travnikov; naj si ustanovimo vodno zadržujo, to pa radi tega, ker nam je le na tak način mogoče dobiti podporo iz 54milijonskega fonda pri poljedelskem ministerstvu. Omenil je, da je ta denar določen za pomnožitev krmil, za izboljšanje travnikov in pospeševanje živinoreje. Torej je tako zadržujo velikega pomena. Po drugi strani pa dobimo tudi 40% deželne in državne podpore. Torej namoge, je dejal g. Škerlec, dokler se nam denar ponuja. Najprej treba obilno lepe krme, potem šele misliti na boljšo pasmo živine, in ko imamo isto, je treba gledati, da dobimo od živine popolen dobiček, ker samo gnoj od živine in prireja telét ne zadostuje, ampak je treba gledati na dobiček od mleka. Ker smo pa preveč oddaljeni od mesta in nimamo mlekarne, da bi spravili mleko v denar, si moramo nabaviti — posnemalnike — in prodajati sirovo maslo (puter). — Pri tem nam je g. Škerlec na podlagi lastnih izkušenj pri posnemalniku, katerega je kupil pri delniški družbi »Alfa Separator« (na Dunaju XII., Wienerbergstrasse 31) izračunal in s številkami dokazal, kako lepi dobiček imamo na tak način pri naši živini. Sklenili smo, da se ravnamo po njegovih nasvetih in g. Škerlec nam je naredil takoj prošnjo za podporo pri osuševanju naših malovrednih travnikov, katero smo vsi posestniki omenjenih travnikov, ki smo bili navzoči, podpisali, ter jo predložimo deželnemu odboru. — Omeniti je še, da je predavatelj g. Škerlec govoril nad poldrugo uro tako navdušeno za kmetijske koristi, da smo se mu čudili in se možu pozna, da se res veliko trudi, misli, računi in zelo veliko tuhta v svoji stroki, ter je priporočanja vredno, da ga tozadevno posnemamo. Za njegov trud se mu najpristrénejše zahvaljujemo in želimo, da nas zopet v kratkem obišče. Ivan Hofc.

V Vičancih pri Veliki Nedelji je v pretečenem tednu pokalo in šumelo, kakor bi se pripeljal turški Mohamed na občinske volitve. Vse se je vrtele, staro in mlado, še celo stare tercijalke se bodo na smrtni postelji veselile, ker je prišel Pavlov Hebar Anza z njegovim blagim srcem med izvoljene občinskega odbora. Čast in slava se prepeva novorojenemu odboru, v katerem stoji na trdnji podlagi klerikalizma par Hebarov in to ni čuda, ker agitacija pomaga še celo do blaženega zakona. — Iz peresa nekega sivega in puklastega moža je bilo pisano, da voli tista Hebara, ki imata konje oba, tudi tistega Hebara, ki privezuje slamo na streho, potem Hebara, kateri v koši nosi in pa Hebara, ki dela iz mrjascev prašiče. Tako se govori v Vičancih. — K. J.

Iz Vičanec. Spoštovani gospod Anton Cajnkar, tkalec na Seniku, pobožen mož, ki moli v cerkvi sv. Tomaža pred rano sv. možo na glas rožni venec tomaževskim faranom, ni prišel v občinski zastop, pač pa je dobil 37 glasov za namestnika. (Boljšek nekaj ko nič!). To ga je tako razjezilo, da je pisal na občinski urad to-le pismo: »Lepo se zahvalim celemu odboru za to čast kot sem bil 37 krat norc, posebno pa tisteni ki je tak dobro agitira. Naj ga devet sto jezer grumskih strel vudri, njega, njegovo ženo, njegove otroke in njegovo imetje tak na drobno kak je mak. Vožganec je pri treh letih takega norca z mene imel, da ga je Bog zadja in ga je ni dobro trofa, kaj se spomniš da vura pride.« — Res lepo voščilo od strani bogomolca. Vožganec mi je pa zadnjič pravil, da se tudi ti spomniš, da je najboljša politika za tebe sv. rožni venec. — Agitator, ki sem pri tebi okopal.

Žetale. V zadnjem »Gospodarju« si je slavnoznani žetalski dopisnik privoščil tudi mene. Zahvaljujem se dopisuncetu na njegovi skrbi za moj telesni in dušni blagor. Sicer pa na take neumne in neslane dopise, kot jih pošilja v svet znani žetalski dopisnik »Gosp.«, ne odgovarjam. Enkrat za vselej! Basta! Cvetko Trafenik, učitelj.

Iz Žetal. Zopet se korabanci v števil. 14. »Slov. Gosp.« naš dolgolasi kaplan, da je baje nek znani liberallec iz Čermožiš preklinjal g. župnika. To je drzna laž; našega g. župnika vsi bolj ljubimo kot naš petelin misli; tudi ne bo naš kaplan nikdar tako častita oseba, kot so č. g. župnik, magari si še lase

do pet pusti, saj vemo, da bi rad oblátil vse; ako bi pa kdo izrekel kaj čez ateka na Kočicah, je to vse premalo, še močen korobač bi bil premalo. — Kdo bo pa tudi s takimi shajal, ki je bahati Vegrinč! Da pa je naš Krajnc podoben v svoji pisavi in očki marenberskemu gosaku, ki je vse od kraja ščipa in samo zgago delal, naj služi v dokaz »Šajlivec iz Podravja«. Ako mi pustimo društvo v stari šoli v miru, pusti nam naj vsakdo tudi naše; mi si v društvo ne želimo otrok; može pa imamo mi. Sedaj pa le za volitve še kaj zmisli; samo da ne zabredeš v kašo s svojo pisavo. — Liberalček.

Trstenik. Naši vrabci si čivkajo to lepo zgod-bico: Posestnik P. je obljubil svoji ženi, da ji bo kupil za Vuzem nove piskre, če mu ostane vsaj toliko časa zvesta, da se z njimi povrne iz Ljutomer. Žena je bila piskrov vesela, še bolj pa sosedovega Tuneke, ki je pri ženskah najbolj hiter. Njega vsakdo lahko spozna po medalji Marijine družbe, ki jo ponosno nosi o velikih praznikih. Tunek je res kmalu prišel, kakor že dostikrat poprej, a kmalu za njim pa tudi mož iz svetega zakona. Namesto, da bi se zdaj žalostila za zgubljene piskre, se je žena razjezila tako, da je hotela takoj z drvjačo presekati zakonsko zvestobo na moževi glavi. — Tunek je torej vreden sin svojega očeta, ki bi tudi rad po besedah sv. pisma podpiral vdove, če bi bile njegove podpore željne. Svojo, več ko šestdeset let staro ljubezen pa vsiljuje tudi zakonskim ženam bližnjih sosedov, zaradi česar se ti vsaki čas selijo iz sosesčine te najbolj katoliške hiše, iz katere se dan na dan psujejo poštteni občani z luterani in liberalci samo za to, ker nočejo lizati pljunkov za župnikom, kakor N. in njegovi somišljeniki. — Vsi tisti volilci občin Mihalovci in Ivanjkovci, ki bodete pri prihodnjih občinskih volitvah oddali glas zopet njemu ali njegovim pajdašem, ali pa volili tiste, ki bi je priporočali oni, ne izvzemši onih, ki bi na dan volitve hoteli doma ostati, o vseh teh se bo vedelo, da se strinjate s tem-le: 1. da se v občini dalje godijo take svinjarije; 2. da sme vaše zakonske žene vsak ponočnjak rabiti, če se mu zljubi; 3. da dovolite vašim ženam, da se smejo vsakemu prodati za kupico vina ali štampri žganice; 4. da ste za to, da drugi možje rabijo vaše žene, vi pa njihove; 5. da želite, da vsa mladina obeh občin postane vam enaka.

Pri Svetlinjah bo dne 20. t. m. zadnji komisijonelni ogled župnišča zavoljo prizidave stanovanj za kaplana, organista in mežnarja. Če si duhovnik, pač vse dosežeš!

Poštna oddaja se ustanovi v Gaberju pri Rogatcu. Poslovodja bo prevzemal in oddajal tudi poštne pošiljkatve. Promet bo posredovala vozna pošta med Rogatcem in Žetalami.

Brebrovnik. Kakor mrtvaški ptič, tako se znajde veličanski Marin, znani »zlati« Mihalek pri vsakem ognju, ne da bi pomagal, ampak da zabavlja čez ljudi, posebno pa čez požarnike, kadar opravljajo svoje človekoljubno delo po naših bregih. — Tako je bilo tudi v nedeljo 2. aprila, ko je gorelo v naši občini. Kričal je in komandiral vse ljudi, sam pa je tiščal roke v žep. Vsi ljudje so ga bili že do grla siti, in lahko bi se zgodilo, da bi si požgal perutnice, ako bi še dolgo letal okrog ognja.

Posledice mraza. V ptujski okolici so vsled mraza pomrzile črešnje, marelice, breskve, slive in sploh vse zgodnje sadje. Škoda je zelo velika.

Iz Vurberga. Draginja postaja neznosna. Vse je dražje, v Vurbergu je poskočila cena celo pri »Tretjem redu«. Tolažijo nas, da bo zasluženje pri Bogu tem večje! Hm?! — Pri nas krošnjari nek gospod v kuti z moleki in različnimi podobicami. To vse seveda tudi v večjo čast božjo! No, sicer pa radi damo, saj gre vse v črne žepe — pardon — prosim za odpusčanje — v čast božjo!

Brežiški okraj.

V Sevnico je bil prestavljen na lastno prošnjo k davčnemu uradu oficijal Edvard pl. Grutschreiber iz Ljutomer. Da se ptiča prav spozna, priobčujemo tu izjavo ljutomerskih nemškutarjev, ki so padle na odhodnici. Župan Thurn ga je slavil kot navdušenega Nemca, agitatorja za »sveto« nemško stvar; drugi so slavili njegovo delovanje pri rene-gatskih društvih in trdili, da je bil eden izmed »najboljših« v znani ljutomerski nemškutarski »družbi«. Častitamo slovenskemu sevnškemu okraju na tej »sijajni« pridobitvi!!

Pišce. Oprostite, gospod urednik, da se danes bavimo z osebo, katéra je premalenkostna za Vas in za nas; ker pa vtiče nos povsod, ter bi rad vse »liberalce« pokončal, moramo nekaj izpregovoriti o našem mlečnozobem organistu in mežnarčku. Obnaša se že tako, kakor da bi on nas redil, ne mi njega. Svetujemo mu, naj si tisti čas, ko se spre-haja proti Pavlovski, cerkev snaži, da ne bojo svetniki si brzojavnim potom naznanjali, kako morajo v prahu in nesnagi biti. Človeka žalost popade, ko pride v cerkev in vidi tako nesnago; g. Božiček in Fanika, sedaj gledita nemarnost, sedaj. Kakšno pa je petje? Orglje nove, a zraven par tercijak cvili, a še te samo zato, ker se jim organist dopade. Ali je to »ceciljansko«? Bomo videli, kaj bo o praznikih. Mi Piščani smo navajeni lepega petja, kakor je bilo za časa g. nadučitelja — in pozneje zmiraj, dokler je njegova gospa sodelovala na koru, ne pa to cviljenje, kakor bi miši dražil. Pa klerikalci vsako delo z nehvaležnostjo plačujejo, akoravno je v čast božjo. — Baje je bil prejšnji zbor »liberalen«, nesreča, ako se je »Narodni List« bral. No, Fanika! Kaj pa če se sedaj še kaj »socijaldemokraškega« meša?!

Pišce. Pusta je prodajal v Piščah dr. Veistovšek na pustno nedeljo. Radovedni smo, ako nima ta poslanec v svojem volilnem okraju nič dela. Kar se tiče njegovega govora, je skoraj že ysem cenj. bralcem znan. Nesrečni liberalci delajo spako povsod, oni so hujši kakor — vrati. No, g. Urek, ta pa ta! Reševal je »izobraževalno društvo« in našteval nadloge, katere so društvo zadele preteklo leto. Mi jim ne moremo pomagati, ako so pri odprtih oknih in vratih ga ustanavljali, pa je vse veter odnesel. Bo jih menda res bela odeja enkrat zakrila, kakor je neki dopisnik v »Slov. Gosp.« že omenil. Za častnega člana morate še farovško kuharico imenovati, ker ona je to zaslužila. Morda jo bodo pa letos v državni zbor volili, kakor pred leti neki hudomušnež v deželni zbor?! Potem se je volil odbor, kateri pa tudi ni čisto klerikalen, nekaj so tudi namešali, kar sami niso vedeli. K sklepi je, kar je najbolj smešno, predlagal Živič zaupanje poslancem kmečke zveze in se jim zahvalil. Žalostno za vse, ako ni bilo na shodu sposobnejšega kakor Živič, kateri je kakor peto kolo pri vozu; hoče vsepovsod po nepotrebnem zraven biti, pa ga nihče ne mara. — Vesele praznike klerikalcem in »liberalcem«! V kratkem več!

Dobje pri Planini. Greterčinemu Tonču je že dolgčas, ker že nekaj mesecev ni kake kazni plačal. Ker misli, da je že Bogu za hrbtom, pa je začel na vse strani tožariti. Toda vsako delo dobi svoje plačilo in tudi Tonč ga bo dobil, enega za drugim bolj počasi, kakor se jemlje »leksir«, da ne bo prehitro scagal. Spametoval se tako ne bo, ker se pri purah na paši ni mogel pameti naučiti. Potem pa ga je yzel v roke župnik Vurkelc, ki mu je dal tožbe prepisavati in ga je tako učil združbe in prepira. In to zna danes Tonč prav dobro. Ali vse te združbe so mu do sedaj le škodovala, pa mu bodo še bolj. Morebiti se je zato že naslonil na farško posojilnico, da ne bo predaleč padel, če pride stiška. Vurkelc se pa lahko pobaha, da je Dobjanom dal enega »katoškega združbarja« več.

Mariborski okraj.

Iz Maribora. Kako se je postopalo pri zadnjih občinskih volitvah v Slov. Bistrici, je prav lepo pokazala obravnava, ki se je vršila na obtožbo državnega pravništva dne 4. aprila pred tukajšnjim okrožnim kot prizivnim sodiščem. Občinski tajnik Viktor Fasching, policaj Jakob Školc, Anton Krautsdorfer in krojač Anton Arsenschek, vsi iz Slov. Bistric, so bili obsojeni prva dva na 30, Krautsdorfer na 50 in Arsenschek na 40 K globe, ker so delili volilcem uradne glasovnice, izpolnjene z imeni nemškutarskih kandidatov. Značilno za naše razmere je, da je prišlo pri razpravi na dan, da je moralo bojda šele višje državno pravdnštvo namigniti s koloni državnemu pravdnštvu v Mariboru in ga spomniti na dogodke pri obč. volitvah v Slov. Bistrici, da si je bila vložena ovadba.

Studenice pri Poličanah. Dne 5. marca t. l. je imel pri naši kmetijski podružnici predavanje g. Vičanski Škerlec od Velike Nedelje, ter nam je v poljudnih in jedrnatih besedah orisal danšnji kmetijski položaj in nam razložil ter nas podučil, kako in s katerimi sredstvi je mogoče kmetovalcu pridelke pomnožiti in priti do boljše bodočnosti pri kmetovanju. O tem so se naši kmetovalci pozneje razgovarjali, in tako so se zopet v velikem številu zbrali na shodu dne 2. aprila t. l. ter gosp. Škerleca zopet z občudovanjem poslušali. Ob tej priliki nas je tudi podučil, kako se klaja svinjam kuha, ker je tukajšnji posestnik g. Kitek pripeljal svoj brzoparilnik »Alfa«, v katerem je g. Škerlec v pričo nas zborovalcev krompir v zelo kratkem času in z malo drobtov izvrstno dobro skuhal. Da nas ni bilo malo, priča to, da smo poln brzoparilnik krompirja pojedli, ter sklenili vsi, da si brzoparilnike »Alfa« do jeseni postavimo v naše gospodarstvo.

Od Sv. Trojice v Slov. gor. se nam poroča: Tu je umrl deček Ivan Minih zaradi zastrupljenja krvi. Neki Jože Ploj, ki tam izdira ljudem zobe, je izdri tudi temu dečku z zarjavljimi kleščami zob in ga zastrupil. Ploj pride pred sodišče.

Smolo ima z rešilnimi čolni pri svojem brodu župan Dežman v Jelovcu pri Mariboru. 9. marca mu je bil eden ukraden, 4. aprila pa mu ga je ukradel 63letni težak Marinič in ga hotel prodati v Mariboru. Vendar pa ga je pri tem policija zasačila in zaprla.

Pilite samo Tolstovrško slatino
ki se nuroča v Tolstemvrhu p. Guštanj (Koroško).

Ljutomerski okraj.

Agrarno gibanje na Murskem polju. Na velikonočni ponedeljek 17. t. m. ob 3. uri popoldne sklicuje mursko-poljski agrarci javni shod v Borecih v Jureševi gostilni. Na dnevnem redu je: 1. Pozdrav. 2. Razmotrivanje naše politike. 3. Postavitve kandidata za državnozbornske volitve.

Slovenjegraški okraj.

Slovenjegraški nemškutarij so pričeli gonjo proti klerikalni posojilnici v Slovenjgradu. Gre se za nek deficit 8000 K, ki ga je bojda imel zavod pred dvema letoma in pa za neke gostilniške koncesije.

Poročila se bo 19. t. m. gdnca Marija pl. Adamovich de Csepin, hči velenjskega graščaka in ce-

sarskega komornika Karla pl. Adamovicha, v grajski kapeli v Velenju s komornikom in nadporočnikom Hervardom grofom Auerspergom.

FML. ŠTEFAN LJUBIČIČ

je imenovan za sekcijskega načelnika v domobranskem ministerstvu. Mož je rojen l. 1856. v Vrginmostu na Hrvaškem, je bil kmalu po dovršitvi predpisanih šol dodeljen generalnemu štabu; leta 1894. je bil imenovan za šefa generalnega štaba krakovske trdnjave. V vojaških krogih velja za izrednega učenjaka v vojaških, posebej strateških vprašanjih.

Gospodarski paberki.

Kako se naj ravna z bikom? Dobro je, če skrbiš za to, da ima bik čisto kožo. Očisti ga večkrat s česalom in ščetjo; poleti pa ga tudi večkrat operi. Gledati moraš obenem tudi na to, da se posebno mladi bik dovoljno sprehodijo. Zato jih včasih uprži in delaj z njimi, sicer pa kvečjemu po pol dneva. Če delaš namreč z bikom dalj časa, se bik utruji, kar pa škoduje njegovemu pravemu namenu. Ako pa z bikom ne delaš vsak dan vsaj po eno uro, da se s tem sprehodi, postane hud in včasih celo nevaren, ter se ne da potem zlepa ukrotiti.

Drevje presaditi, ko je že ozelenelo. To delo opraviš brez škode presajenemu drevesu, ako ga z zemljo vred presadiš, tako-le: Okoli drevesa, katero hočeš presaditi, naredi nekaj dni poprej 10 do 12 cm širok jarek, pa tako globok, da sega tako daleč, kakor korenine, ter ga napolni večkrat z vodo. Ko je zemlja dobro premočena, ni več težko, drevo s prstjo vred iz tal potegniti.

Iz raznih slovanskih krajev.

V pokoj je stopil primarij deželne bolnišnice v Ljubljani dr. Edvard Šlajmer, znan kot izborni kirurg.

Od Marije Snežne na Velki. (Nagla smrt.) Posestnica Neža Moleh iz Somorta, 70 let stara, je umrla nenadoma nagle smrti. En dan je bila še zdrava, drugi dan so jo našli mrtvo. — 27. febr. je umrla na Draževrhu Gera Škerget, 60 let stara.

Društvene in druge prireditve.

»Diana«, kopališka registrovana zadruga na Bregu pri Celju ima svoj redni občni zbor dne 24. aprila 1911 ob 5. uri popoldne v Posojilnični dvorani za seje v »Narodnem domu« v Celju. Dnevni red: 1. Računski sklep za l. 1910. 2. Slučajnosti.

Iz Žalca. Žalčane in okoličane opozarjamo na zabavni večer, ki ga priredi ložniški fanti na velikonočni ponedeljek 17. t. m. v veliki Hodnikovi dvorani v Žalcu. Na sporedu je gledališka predstava, godba, ples in razne druge zanimivosti. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina: sedeži pri prvih mizah 80 vin., pri drugih mizah 60 vin., stojišče 30 vin. Prijatelji godbe, plesa in neprisiljene zabave, prihitite v obilem številu!

St. Jurij ob l. ž. Na velikonočni ponedeljek priredi gostilna Andrej Vrečkova veliko spomladansko veselico, koje čisti dobicek pripade družbi sv. Cirila in Metoda. Že z ozirom na blagi namen prireditve uljudno vabimo vse rodoljubkinje in rodoljube k prav obilnemu obisku!

Iz Bočne pri Gornjemgradu. Tukaj se vrši na belo nedeljo, dne 23. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih stare šole mladinska veselica, pri kateri bode nastopila domača šolska mladina. Vspored je sledeči: igrali se bodo dve dyodejanki: »Snežuličica« in »Lažnjiva Danica«. Prepevale se bodo troglasno sledeče pesmi iz A. Kosiljevega venčka: »Le sekaj, sekaj smrečico«, »Jaz pa pojdem na Gorenjsko«, »Mrzli veter tebe žene«, »Moja ur'ca bo prišla« i niz slov. pesmarice Fr. Gerbičeva pesem. »Lovska«. Deklamacije bodo sledeče: Jos. Stritar. »Oba junaka« in »Metulj«. Iv. Vesel-Koseski: »Kdo je mar?« S. Gregorčič: »Oljki«. Vstopnina je za domače šolarje prosta; sicer so stojišča po 40 vin., sedeži pa po 60 v. Čisti dobicek je namenjen za šolsko knjižnico. Zaradi malega prostora se bo predstavala za okoličane v nedeljo dne 30. t. m. tu ob 3. uri popoldne ponovila.

Iz Središča. (Pevski in gledališki večer) priredi središka 6razrednica na Velikonočni ponedeljek v šolskih prostorih v Središču. Na sporedu so te-le točke: 1. Pesem »Pomladni izprehod« (Fr. Serajnik). 2. Deklamacija »Pomladna bajka«

(Fr. Zgur). 3. »Vino in voda«, triglasni zbor s samospeli ter spremljevanjem harmonija (A. K.). 4. Deklamacija »Mejnik« (A. Aškerc). 5. Pesem: »Večerno solnce« (A. Kosi). 6. Gledališki igri: a) »Hvala ležna sirota« (v dveh dejanjih). Spisala R. Kosova. b) »Skrb in Smrt« (v enem dejanju). Priredil Juraj Pangrac. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina sedežem je 80 vin., stojiščem pa 30 v. Čisti dohodek se uporabi za šolske namene. Šolske prireditve v Središču ponujajo udeležencem vsakikrat lep užitek, zato se je nadejati tudi tokrat obilne udeležbe.

Akademsko ferljalno društvo »Bodočnost« v Ptuj je ustanovilo dne 2. t. m. svojo IV. javno ljudsko knjižnico pri Mariji Snežni blizu Cmurčaka. Ker je ta knjižnica ob jezikovni meji v narodno-obrambnem oziru velike važnosti, se obrača društvo na vse rodoljube z uljudno prošnjo, da mu podarijo primerne knjige ali pa pomagajo društvu z denarno podporo, da se knjižnica izpopolni. Vsi darovi, ki se objavijo v listih, naj se pošiljajo na naslov društv. predsednika: IUC Slavko Šumenjak, Polenšak, pošta Juršinci, Štajersko.

Kozje. »Društvo za varstvo in oskrbo otrok za sodnijski okraj Kozje« si je stavilo nalogo, otvoriti šolsko kuhinjo za ubožne učence, obiskujoče šolo v Kozjem. Povprečno 40 otrok je dobivalo vsak šolski dan v času od 1. decembra l. l. do konca meseca marca t. l. opoldne toplo jed. Pri tej dobrodelni stvari so podpirali društvo tudi cenj. gg. uradniki in tržani z denarnimi sredstvi, oziroma živili. V prvi vrsti gre zahvala za to rodbini g. dr. Barleta, katera je izredno veliko podarila v živilih, drvah in denarju. Lepa hvala tudi gospem: dr. Jankovičevi, Brovetovi, Golobovi, Vrkljanovi, rodbini Druškovič, Pleterski, Leskošek in sploh vsem, kateri so na katerikoli način pripomogli, da je mogla kuhinja uspevati. Lepa zahvala še posebej gospem dr. Barletovi, Brovetovi, Pleterski za nadzorovanje jedil. Za ta posnemanja vredni čin izreka najlepšo zahvalo Ljudevit Ulčar, učitelj. Kozje, dne 6. aprila leta 1911.

Slov. akad. društvo »Ilirija« v Pragi je izvolilo na zadnjem občnem zboru za letni tečaj sledeči odbor: predsednik pravnik Juro Korent; podpredsednik pravnik Franjo Šalamun; tajnik pravnik Vane Radej; blagajnik pharm. Hugo Možina; knjižničar pravnik Jože Zajc; gospodar tehnik Karol Ličar; arhivar pravnik Franc Kloar; revizorja abs. pravnika Jože Vidmar in Franc Kostanjevec.

Književnost in umetnost.

»Slovenski Ilustrovani Tednik«, ki izhaja v Ljubljani, je Slovencem res potreben. Uvidevamo to, čim več štev. »Slovenskega Ilustrovanega Tednika« izide, ker prinaša vedno obilo jako zanimivih člankov in slik. Dostaj smo bili vezani le na nemške, laške i. dr. ilustrovanе časopise, sedaj pa imamo domač slovenski ilustrovan tednik in le na nas Slovencih je ležeče, da se razvije in razširi, da postane tako uvaževanja vreden faktor narodne prosvete. »Slovenski Ilustrovani Tednik« naj bi naročile vse slovenske gostilne, kavarne, brivnice itd., pa tudi slovenskim rodbinam ga toplo priporočamo. Stane četrtletno le 1.80 K.

Damir Feigl: Pol litra vipavca. Založila Ig. plem. Kleinmayr & Fed. Bamberg. Med sedanjimi slovenskimi literati je humoristov prav malo, da si je občinstvo že sito tragičnih snovi in posebno naklonjeno humorističnim spisom. Knjiga »Pol litra vipavca« nas seznanja z novim humoristom in priznati se mu mora, da se je srečno vpeljal. Knjiga obsega devetnajst črtic, ki so sicer različne vrednosti, ki pa kažejo prav lep in simpatičen talent in zdrav humor ter zmisel za komiko v slogu in v situacijah. Knjiga je vredna priporočila.

Poslano.

Jasno glavo! Močne živce! Zdrav spanec! Nobenih bolečin v prsih in vratu nimamo, odkar rabimo Fellerjev fluid z znamko »Elsa-fluid«, ki lajša bolečine, odstranja slabost in krepi. Ducat franko 5 kron. Ne poznamo več bolečin v želodcu, ne krčev, odkar rabimo Fellerjeve odvajalne kroglice z znamko »Elsa-kroglice«. 6 škatlic franko 4 krone. Pristno se dobi le pri: E. V. Feller, Stubica, Elzin trg 264 (Hrvaško).

Nevarne in hude bolezni, ki nastanejo iz v začetku popolnoma nedolžnih želodčnih bolečin, se dajo popolnoma preprečiti, če se v pravem času začne uporabljati slavno-znano domače zdravilo: »Dr. Rosa-Balsam za želodec«. — To zdravilo se dobi pristno v vseh lekarnah in pri glavnem založništvu: B. Fragner, ekr. dvorni zalagatelj, Praga 203, III. — Glej inserat!

Kegljišče

v Skalni kleti je zopet otvoreno ter prenovljeno. —

!!!
Kegljavci se vljudno vabijo na mnogo-
brojen obisk. ..

Istotam se toči pristen dolenjski cviček.

Za spomenik bratov skladateljev in velikih slovenskih rodoljubov dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavica so nadalje darovali sledeči gg: III. izkaz: Dr. Josip Stare, Ljubljana, K 25, dr. Fran Žižek 20 K; Fran Šegula župnik, Sv. Rok, 2 K; slavno pevsko društvo v Ljutomeru 15 K; Edmund Kavčič, Ljubljana, 20 K; dr. Josip Gorički, Gornja Radgona, 3 K; Makso Ašič, kaplan na Ponikvi, dvakrat po 5 K, skupaj 10 K; K. Maršič, Braslovče, 2 kroni; dr. Pavel Turner, Maribor, 10 K; dr. Josip Kolšek, Laški trg, 10 K; Josip Dekort, župnik, Ljubno, 3 K; Josip Tombah, župnik, Sv. Peter, 10 K; Josip Rotner, c. k. sodni svetnik, Vransko, 5 K; Andrej Podhostnik, župnik, Rečica, 20 K; dr. Urban Lemeš, Slov. Bistrica, 3 K; Lovro Šah, nadučitelj, Teharje, 2 K; Fran Roblek, Žalec, 10 K; dr. Karl Grossmann, Ljutomer, 1 K; Mihael Jezovšek, c. k. notar, Vransko, 4 K; Radoslav Knaflič, nadučitelj, Gorica, 2 K; I. Šelih, župnik, Sv. Kunigunda, 2 K; dr. Ivan Rudolf, Konjice, 10 K; Pavel Wudler, nadučitelj, Ljubno, 1 K; dr. Janko Serbec, zdravnik, Celje, 50 K, skupaj 240 kron. II. izkaz 837.50 K — torej skupaj 1077.50 kron. — Malo pred letom dni je stopil pripravljalni odbor za spomenik velikima slovenskima skladateljema bratoma Ipavcema pred slovensko javnost s prošnjo za prispevke. Na ta vabilni klic odzvalo se je mnogo »čebelic« od Trsta do Gradca in do srca tužnega Korotana. To je znak, kako priljubljena sta bila, katerima hočemo postaviti dostojen spomenik, celemu svojemu slovenskemu narodu. A zakaj bi tudi ne bila? Najlepši spomenik sta si postavila ta naša velika moža sama. Spletla sta nam prekrasni venec milodonočih pesmic, koje prepevajo široke mase naroda slovenskega; ni slovenskega koncerta in vešele družbe sploh, da bi se ne prepevale pesmi naših slavčkov; in ne samo Slovenci, tudi vsi drugi slovanski narodi, osobito Hrvati, kaj radi primejo za Ipavičeve glasbe. Zrno do zrna pogača, kamen do kamena palača! Tako so tudi naše narodne čebelice nanosile že lep temelj spomeniku: prvi tisoč kron je prekoracen. Vsem častitim darovalcem in slavnim društvom presrečna hvala. Prošijo se še enkrat vsa pevka in druga narodna društva, da priredijo veselice in koncerte v ta namen. Manjka še pa tudi v imeniku darovalcev marsikateri rodoljub. Vsak prispevek je dobrodošel, vse se bode v naprej redno izkazovalo v slovenskih časnikih. Kdor hitro da, da dvakrat; to geslo velja tudi za to delo. Pripravljalni odbor je založil tudi krasne razglednice, ki se prodajajo v korist spomeniku. Razglednice so z jako natančnimi slikami dr. Gustava in dr. Benjamina Ipavica. Naročajo se pri blagajniku pripravljalnega odbora g. Janku Artmanu v Št. Jurju ob juž. žel. — Vsem p. n. gg. darovalcem izreka podpisani pripravljalni odbor v očigled velikemu namenu najsrčnejšo zahvalo in prosi za posnemalce.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Novaštita: Vašo stvar sem napravil drugače, ker je ono zvenelo preveč po tem, kar je že bilo glede stvari pisano. — Za naslov B. A. žal ne veni. Glede ZSNM se obrnite naravnost na g. A. Oseta, Tolstivrh p. Guštanj (Koroško). S celjskimi odborniki ni absolutno nič. Verjamemo, da je vam neprijetno in da so tudi drugi nevoljni, da je nastopila stagnacija. Mislimo pa, da se bo stvar prevrgla. Vplivajte osobito na A. O. — Pozdrav! — Veličane. To je veliko premalenkostno in — preosebno. Kaj drugo! — **Št. Pavel pri Preb.:** Takih reči pač ne moremo priobčevati. Ako dotičnik vganja reči, ki bi jih ne smel, naznanite ga kratkomalo sodniji. Mu bo že pristiglo peruti. — **F. K., Ljubno:** Seveda bomo tudi vnaprej še priobčevali podrobnosti o »Planinskem sejmu«, ki bo 7. t. m. v Celju. Le pridite mnogobrojno, ne bo nikomur žal! — **Ljutomer, K.:** Naš list je za obravnavanje obrtniških vprašanj vsak čas na razpolago in je to tudi že mnogokrat storil. Uredništvo je žal prezaposleno, da bi moglo samo tozadevno mnogo pisati, in bi ne imelo to tudi takega pomena. Naj bi cenj. slov. obrtniki sami obravnavali razna stanovska in strokovna vprašanja. Kakor rečeno, so predali lista za to vedno na razpolago. Le žal, da se slov. obrtniki veliko premalo zanimajo za svoja stanovska vprašanja. Začnite enkrat — in šlo bo. Zdravil!

Pohištvo

lastnega izdelka priporoča

MARTIN STOJAN,

miz. mojster, Teharje

Več kompletnih sob pohištva v zalogi.

Prezamejo se vsakovrstna stavbena

mizarska dela, kakor tudi oprave za

šole in pisarne.

218 4-1

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane 10 vin., navadno tiskane pa po 2 vin. Znesek se mora vpslati vnaprej, ker se sicer inserat ne priobči.

10 kron dnevno

Jakob König, Dunaj VII-733 (Postamt 63).

Stavbeni prostor

na lepi solčni legi, 8 minut od mesta Celja oddaljen, se prodaja po zelo nizki ceni. — Vpraša se v gostilni „Skalna klet“ pri Celju.

Pripravniki prostori za

mesarijo

se oddajo takoj v najem. Natančno se izve pri: **Lenči Pleterski, Breg pri Celju.**

Ženitev! Dve sestri, krščanske vere, 21 in 26 let stari, dobro meščansko vzgojeni, inteligentni, razumni; vsaka z 235.000 kronami gotovine, iščeta brez vsakega gmojnega interesa odkritosrčno, dobronamerno, vendar ne zdravnika, lekararja ali odvetnika. — Ne anonimne ponudbe na: „Postlagerkarte 66, Berlin N. W. 71.“

Najnovejše v spomladanski sezoni

je prišlo. Največja izbira najfinejših možkih, ženskih in otroških solnjev, ter najcenejša Tudi na obroke. Popravila ceno in točno. **Štefan Strašek, Celje, Kovaška ul. 3.** 207 4-1

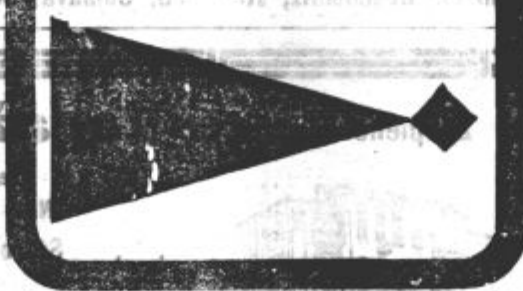
Trsje,

lepo vkoreninjene divjake riparia portalis prodaja po 3 krone stotino

Simon Potočnik, posestnik, Žetale.

LIEBIGOV mesni izvleček

staropreizkušen, neutrpiliv pomoček za kuhinjo, jamči za vedno enakomernost in dobroto. Neomejeno stanovit.

Zahvala

Vsem, ki so ob priliki požara pri meni požrtvovalno pomagali pri gašenju, da se ogenj še ni dalje razširil, izrekam tem potom svojo naskrenejšo zahvalo.

Gaberje, 9. aprila 1911.

Franc Plevčak,
gostilničar in mesar.

Izjava

Podpisana **Marija Devčnik p. d. Hevka** v Spod. Hudinji pri Celju izjavljam, da nisem plačnica za noben dolg, ki ga napravi brez moje vednosti kjerkoli moj mož **Ivan Devčnik.**

Spodnja Hudinja, 10. aprila 1911.

Marija Devčnik,
p. d. Hevka.

V vsakem vremenu

zdržijo naši **gumijevi traki za cepljenje** tri najmanj 14 dni na trsu.

Zahtevajte vzorec in ceno v **Zvezni trgovini v Celju.**

211 -1

5000 kron zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka 300 kosov za samo 5 k 90 vin.

ni priložnostni kup in sicer:

1 prava švicarska **sist. Roskopf-pat. žepna ura**, dobro idoča in točno regul. s pisano 3 letno garancijo tovarne, 1 amer. doublezlata verižica, 2 amer. doublezlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amer. žepni nož, eleg. svilen kravat (barva in vzorec po želji najnovejše fazone), 1 krasna kravatna igla s simili-briljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amer. bontonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni ali lasni koljer iz pravih orijentaliskih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo in še 250 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojčega vredna, stane **K 5.90.** — Dobi se po povzetju pri

S. Urbach, svetovna razpošiljalnica, Krakov št. 61.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 6 najfinejših platnenih žepnih robcev zastonj pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj. 178 -1

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka

300 kosov za samo 6 K

ni priložnostni kup in sicer:

1 prava švicarska **sist. Roskopf-pat. žepna ura**, dobro idoča in točno regul. s pisano 3 letno garancijo tovarne, 1 amer. doublezlata verižica, 2 amer. doublezlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amer. žepni nož (5 delni), 1 eleg. svilen kravat (barva in vzorec po želji najnovejše fazone), 1 krasna kravatna igla s simili-briljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amer. bontonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni ali lasni koljer iz pravih orijentaliskih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 250 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojčega vredna, stane **K 6.-**

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tadi znamke se sprejmejo) od:

J. GELB, razpošiljalnica Novi Sandec 204.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 6 najfinejših platnenih žepnih robcev zastonj pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak riziko izključeno. 197 3-1

VSAKA GOSPODINJA,

katera želi pripraviti dobro kavo, uporablja najraje „pravega :Frančka:“ s kavnim mlinčkom, ki se izdeluje temeljem največje skrbnosti že dolgo let v zagrebški tovarni. Ta izborni domači izdelek najtopleje priporočamo.

„Za 10 vinarjev liter“
najboljšega jabolčnika

skoraj jednakega pristnemu vinu, se pripravi samo iz najnovejše iznajdbe „Jablus“. Iz „Jablusa“ pripravljena pijača izdigne (vre) kakor naravni most ter je zdrava in krepilna. 1 zavoje „Jablus“, z navodilom 5 kron 30 v. po poštne povzetju. Prekupci odstotke, zastopniki se iščejo. 215 4-1

Glavno zastopstvo: „Jablus“, Podplat, Štaj.

Maks Zabukošek

krojaški mojster Celje krojaški mojster
priporoča svoj 203 12-2

modni salon za gospode in
svojo veliko zalogo angleškega blaga v novi posejlinišni hiši na Ringu.

Pozor! 50.000 parov čevljev!
štiri pari samo K 8'50.

Ker je več velikih tvrdk prišlo v denarni težkoče, sem dobil nalog veliko postavko čevljev razprodati nizko pod proizvodnjo ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para čevljev na jermenčke za gospode in 2 para čevljev za dame, usnje rjavo ali črno, galoširane, z žrebli v podplatih, najelegantnejše in najnovejše fazone. Velikost po številkah. Vsi 4 pari stanejo K 8'50. Pošilja se po poštne povzetju. S. Urbach, izvoz čevljev, Krakov št. 110. Zamena dovoljena, tudi denar nazaj! 217 1

Največji dobitek
eventi.
600 000 mark

Naznanilo
sreče

Za dobitke
garantira
država

**Vabilo k udeležbi pri
dobitkih**

velike denarne loterije, za katero garantira država Hamburg in v kateri se mora gotovo dobiti
9 milijonov 841.476 mark.

Glavni dobitki v najširšem primeru:
600.000 mark

osiroma:	glavni dobitki po
mark 560.000	mark 300 000
" 550.000	" 200 000
" 540.000	" 100 000
" 530.000	" 60 000
" 520 000	" 50 000
" 515.000	" 45 000
" 510.000	" 40.000
" 305 000	" 30.000
" 303.000	" 20 000
" 302.000	" 15 000
"	" 10.000

i. t. d.

V vsem obsega loterija, ki obstoji iz 7 razredov, 100.000 srečk z 48.405 dobitki in 8 premijami, tako da skoro

polovica vseh srečk sigurno mora dobiti.

Dobitki rasejo od razreda do razreda in sicer znaša največji dobitki I. razreda ev. M 50.000, oni 7 razreda ev. M 600.000.

Uradna cena srečk I. razreda znaša za

celo srečko M 6 (kron 7)	pol srečke M 3 (K 3.50)	četrt srečke M 1.50 (K 1.75)
-----------------------------	----------------------------	---------------------------------

Uradni, z državnim grbom opremljeni žrebni načrt, iz katerega so razvidne vloge za naslednje razrede ter natančni dobitni seznam, vpošljem na željo vnaprej gratis in franko.

Vsak udeležnik dobi uradno žrebno listino takoj po iztečenju. Dobitki se pod garancijo države točno izplačajo. Naročila prosim takoj, najkasneje do

28. aprila. 201 10-2

Samuel Heckscher sen., Bankgeschäft in HAMBURG 36.

Tu odrezati.

Naročilnica na g. Samuel Heckscher senr., št. 993 Bankgeschäft, Hamburg 36.

Pošljite mi { celo srečko po M 6'-- (K 7'--)
pol srečke " " 3'-- (K 3'50)
četrt srečke " " 1'50 (K 1'75)

Naslov:

Znesek prejmete priloženo po nakaznici dvignete po povzetju neprimerno prečrtati.

Loterijske številke.

Trst, dne 11. aprila 1911: 12, 70, 89, 65, 22.
Linc. " " " 21, 59, 25, 52, 42.

Prodajam

lepa drevesca

jabolke, hruške, črešnje itd. —
Cene in plačilo po dogovoru.

Ivan Gerjovich, Dobova
pri Brežicah. 208 1

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike. 600 komadov
samo K 4'20. 209 8-1

Krasna pozlačena prec. anker ura z verižico, natančno idoča, garancija 3 leta, ena moderna, svilena kravata za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev, en krasen prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamnom, ena krasna elegantna garnitura ženskega nakitja, obstoječa iz 1 krasnega kolirja iz orijentalnih biserov, moderni damski okras s patentnim zaklepom, dve elegantni damski zapestnici, 1 par uhanov s patentiranim kaveljčkom, 1 krasno žepno, toaletno ogledalce, 1 usnjata denarnica, 1 par manšetni gumbov, 3 kar. double zlato s patentnim zaklepom, 1 jako eleganten album za razglednice, najlepši kraji sveta, trije šalji predmeti, največje veselje za staro in mlado, 1 jako praktičen spisovnik ljubimskih pisem za gospode in dame, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, stane samo K 4'20. Pošlje se po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska osrednja razpošiljalnica
P. LUST, Krakov št. 534.

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike. 600 komadov
samo K 3'80. 175 8-2

Krasna pozlačena prec. anker ura z verižico, natančno idoča, garancija 3 leta, ena moderna, svilena kravata za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev, en krasen prstan za gospode z imitiranim žlahtnim kamnom, ena krasna, elegantna garnitura ženskega nakitja, obstoječa iz 1 krasnega kolirja iz orijentalnih biserov, moderni damski okras s patentnim zaklepom, dve elegantni damski zapestnici, 1 par uhanov s patentiranim kaveljčkom, 1 krasno žepno, toaletno ogledalce, 1 usnjata denarnica, 1 par manšetni gumbov, 3 kar. double zlato s patentnim zaklepom, 1 jako eleganten album za razglednice, najlepši kraji sveta, trije šalji predmeti, največje veselje za staro in mlado, 1 jako praktičen spisovnik ljubimskih pisem za gospode in dame, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama tega denarja vredna, stane samo K 3'80. Pošlje se po povzetju ali če se denar pošlje naprej.

Dunajska osrednja razpošiljalnica
Ch. Jungwirth, Krakov št. B/103.

NB. Če se naročita dva zavoja, se priloži 1 prima-angl. britev. Za neugajajoče denar nazaj.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K. boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velebnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, finoga 10 K, najfinjši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nan-kinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 70 cm široke K 13'—, 14'70, 17'80 in 21'—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4'50, 5'20, 5'70; podpernica iz močnega rižastega gradla. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 141-5

S. Benisch, Deschenitz, št. 773, Šumava, Češko.

Prodaja se

pod roko **lepo posestvo** v bližini Cestnega Jožeka v Vrbnem na (Kosoberjevem). Več se izve pri: **Franc Medved**, posestnik v Vrbnem 18, p. Št. Jur ob juž. žel. 194 2-2

500 metrov platna in pralnega blaga

elegantnega, pristnobarvnega, brez pogreška, naravnost iz tovarne, kar vsak teden preostaja, prodajam pod izdelovalno ceno: beljeno domače platno, kanafase, komis-oksforde, razno barvano blago za obleke, bluze in srajce, cešnje, satine, modre tiske, keperje, batiste itd. pošiljam zavoje, 40—50 m v dolgoti od 3—12 m za 18 kron. Pri 2 paketih franko.

Anton Maršik, meh. tkalnica, Gieshübel 3 pri Nov. mestu ob Metavi. Tovarniška zaloga ripsa in platna. — Neugajajoče vzamem vsak čas nazaj in vrnem denar. 184 13-3

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka **600 kosov za samo 6 K**

ni priložnostni kup in sicer:

1 prava švicarska sist. Roskopf-pat. žepna ura, dobro idoča in točno regul. s pismeno 3letno garancijo tovarne, 1 amer. doublezlata verižica, 2 amer. double-zlata prstana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovrtniški in prsni gumbi), 1 amer. žepni nož (5delni), 1 eleg. svilena kravata (barva in vzorec po želji najnovejše fasone), 1 krasna kravata igla s simili-briljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amer. bontonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album s 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovrtni ali lasni kolier iz pravih orijentalnih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 550 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojne vredne, stane **K 6'—**. 156 9

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tudi znamke se sprejmejo) od:

A. Gelb, razpošiljalnica Krakov 423.

Če se naročita 2 zavoja, se ena prima-angl. britva ali 6 najfinjših platnenih žepnih robcev, zastoj pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak riziko izključen.

Delano iz najboljših snovi!

Vse naše gospodinje
hvalijo in kupujejo le

Pfeifer-jevo
milo

ker je najboljša in napravi brez truda snežno belo perilo. Pri nakupu pazite na vtis Pfeifer in znamka tiger.

Delano iz najboljših snovi!

Žvepleno zdravilišče Varaždinske toplice (Hrvaško)

Železniška, poštna, telefonska in brzojavna postaja. Novi zdraviliščni hotel z električno razsvetljavo. Staroslavni radioaktivni žvepleni vrelec + 58° C. priporočljivo pri

protinu, skrnini, ischias i. t. d.

Pitno zdravljenje pri trdovratnih bolečinah v vratu, goltancu, prsih, jetrih, želodcu in čreveh.

Električna masaža. Blatno, ogljikovokislinske in solne kopeli.

Celo leto odprto. Novi hoteli. Krasna okolica. 214 1 Moderni komfort. Vojaška godba.

Prospekti zastoj pri kopališčnem ravnateljstvu.

Pozor pred ničvrednimi izdelki.

Tomasova moka

je vsak čas in za vse rastline najboljše in najcenejše fosforno gnojilo. Za čistost, za množino fosforne kislino v celoti in one v citronovikislini razpustne in za finost zmlatja Tomasove moke, pod znamko

štiriperesna

znane. Ke nad 80 let rabljene in najboljše preskušane, jamči 113 15-7

prodajalna pisarna fosfatne moke čeških tovarn za Tomasovo moko na Dunaju 1., Bauernmarkt 13.

Slikar in pleskar

prevzame vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršuje solidno in po najnižjih cenah. Za mnogobrojna naročila se priporoča

Mihael Dobravc v Celju,

182 Gosposka ulica št. 5. 40-8

Vaš poklic

vas sili veliko sedeti. — Trpite na zaprtju.

Domače sredstvo, ki je napravljeno iz izbrano najboljših in učinkajočih zdravilnih zelišč, sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo, sredstvo, ki lahko odvaža in odstranjuje posledice nezmernosti, napačne diete, prehlada, posledice sedenja in zapečenosti kakor gorečico, napetost, preobilo tvoritev kiselin in krčevito bolelost, sredstvo, ki vse to ublaži ali pa odstrani, je „**Dr. Rosa-Balzam za želodec**“ iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavaja nosijo postavno določeni varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Pošilja se vsak dan 1 cela steklenica K 2.—, pol steklenice K 1.—. Po pošti, če se pošlje naprej K 1 50. se pošlje mala steklenica, za K 2 80 se pošlje velika steklenica, za K 4 70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike, za K 22.— štirinajst velikih steklenic franko na vse postaje avstro-ogrsko-monarhije.

Zaloga v karnah Avstro-Ogrske.

82-18

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg v Ljubljani.

Vabilo k

VIII. rednemu zborovanju delničarjev

katero se vrši

v nedeljo, dne 23. mal. travna 1911 ob 10. uri dopoldne v prostorih hotela „Hirija“ v Ljubljani, Kolodvorske ulice*)

Vspored:

1. Poročilo upravnega sveta o letnem računu pretečenega leta. — 2. Poročilo revizijske komisije. — 3. Izvolitev treh računskih preglednikov in dveh namestnikov. — 4. Slučajnosti. V LJUBLJANI v mesecu aprilu 1911.

Upravni svet.

*) § 17. pravil: Vsaka delnica ima pri obnem zboru svoj glas. § 18. pravil: Delnice, za katere se hoče izvrševati pravica glasovanja, se morajo založiti najkasneje šest dni pred obnim zborom na mestih v pozivu označenih, in sicer proti legitimaciji, ki se glasi na položnikovo ime in iz katere mora biti razvidno tudi število delničarju pristojećih glasov. Založene delnice morajo biti opremljene s še nezapadlimi kuponi. § 19. pravil: Vstop k obnem zboru je dovoljen le proti pokazu legitimacije. Kot založna mesta delnic so določene: Pivovarna v Laškem, Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Posojilnica v Celju, Savinjska posojilnica v Žalcu.

206 1

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
v Celju. 31-8

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov: **Zvezna trgovina, Celje.**

Delniška družba pivovarna „Union“

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

priporoča svoje izborno

marčno, dvojno marčno in izvozno pivo
v sodčkih in steklenicah. 205 12-1

Zaloga v Celju: Graška cesta, št. 45 (gostilna „mesto Gradec“).

Slovenci! Kupujte vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda!

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 1/8% ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraji: Šoštanj, Sevnica, Šmarje, Gornji grad in Vrnsko in rezervna zaklada, katera znašata vže nad 350 000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v občekoristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje.

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za napravo potov 5000 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 11.100 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6 000 K, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo pa se je 41.300 K za dobrodelne namene, skupno tedaj nad 93.800 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno neslovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Slovenci, vlagajte v Južnoštajersko hranilnico svoj cerkveni in ustanovni denar ali kadar nalagate denar za mladoletne ali varovance in zahtevajte pri sodiščih, južnoštajersko hranilnico. da se naloži denar za mladoletne oziroma za varovance izključno le v južnoštajersko hranilnico.

204-1

Martin Kolšek, čevljarški mojster, Celje, Ring (v novi posojilnični hiši) priporoča svojo zalogo in delavnico za najrazličnejšo obutalo po zmernih cenah.
89 50-13

Veletrgovina s specerijskim blagom in z deželimi pridelki

Ant. Kolenc, Celje

Graška cesta 22 in Narodni dom.

Prazen je izgovor, da se mora blago iskati pri tujcih, ker vam nudi domača, sgoraj imenovana veletrgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano zalogo z vedno svežim blagom, tako da zamore proti vsaki konkurenci popolnoma ustreči zahtevam cenj. gosp. trgovcev in prosim za mnogobrojen obisk, o čemur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z najmanjšim poskusom. — Veledastiti gospod duhovnikom ponudim voščene, kakor tudi druge vrste sveč ter olje in kadilo za cerkve. 98 28-14

V zalogi imam vsakovrstna poljska in vrtna semena zanesljive kaljivosti ter opozarjam slavno občinstvo za nakup istih, kakor tudi ostalega specerijskega blaga ter deželnih in drugih pridelkov.

Iz Zahkovski premog ponudim po K 210 za 100 kg pri odjemu celega voza, prosto v hišo postavljen v Celju, drugam po dogovoru.

Kupim tudi vsako množino deželnih pridelkov, kakor: žita, fižola, orehovi itd. ter rabljene soljate in druge vreče, petrolejske in oljate sode.

Pisma naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Sukno

in hlače za moške obleke dobite najceneje iz

narodne veletrgovine R. Stermecki v Celju

Vzorec zastoj.

Velikonočne dopisnice

v veliki izbiri dobijo se v trgovini s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

Goričar & Leskovšek

Celje, Graška cesta št. 7.

84 50-13

Ivan Rebek, stavbeni in umetni ključavničar, vodovodni inštalater (Poljska ul. 14)

se priporoča za napravo železnih ograj, vrat, oken, stopnic ter za vsa konstrukcijska dela, štedilnike, vseh vrst vodovode, vodnjake, kopališča. Izdelujem močne prenosne tehni. ce (Brückenwagen). — Vzamem v popravilo vsakovrstne tehni. ce in uteže.

Celje.

Vse po dnevnih cenah.

43 46-10

Celje.

IV. Jax & sin, Ljubljana

12 20 47 Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Darujte dr. sv. Cirila in Metoda!

Za spomladansko gnojenje priporočam cenj. kmetovalcem

Tomasovo žlindro

znamko

zvezdo

89 9-9

kot najboljše in najcenejše fosfornokislo gnojilo. Varajte se ponarejanj! Zahtevajte povsod izrecno Tomasovo žlindro **znamko zvezdo**.

Veletrgovina z železnino

„Merkur“, P. Majdič, Celje,

prodaja izdelkov tvrdke Thomasphosphatfabriken G. m. b. H. v Berlinu.

Avstrijske poštne hran. račun šte. 54.366.

Telefon šte. 48.

Ogreke poštne hranilnice račun št. 26.283.

Lastni dom 83

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne in jih obrestuje po

pet od sto (5%)

Unaduje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga sama in ga ne odteguje vlagateljem.

95 51-14

Zvezna tiskarna v Celju.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upoštevajo in delujejo dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenom potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike, je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisnimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stanke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

Vaše blagorodje!

Sloveč avstrijski general je dejal svoj čas: za vojsko treba denarja, denarja in zopet denarja. Naša stranka vodi vojsko proti mračnjaštvu, nazadnjaštvu in hinavščini. In tudi za to vojsko je treba denarja. Ne le za volitve, ampak tudi sicer. Ako hočemo, da bo narodna stranka napredovala, moramo:

1. razširjati naše strankino časopisje, v prvi vrsti „Narodni List“;

2. nabirati strankini bojni sklad;

3. imeti stalno strankino tajništvo, ki bo nekaka trajna vez med vodstvom stranke in njeno organizacijo na zunaj.

V nabiranje strankinega bojnega sklada (**narodni sklad**) pa treba spraviti sistem. Vsakdo, ki se količkaj čuti pristaša stranke, naj bi se **s častno besedo zavezal**, da bode **mesečno** prispeval gotov znesek (**kolikor komu razmere dopuščajo od 20 vinarjev naprej!**) za narodni sklad.

Strankini tajnik bi koncem vsakega mesca razposlal na vse, ki so se v prispevanje zavezali, položnice za prihodnji mesec, in dolžnost vsakega dotičnika je, da znesek, katerega prispevati se je pod častno besedo zavezal, takoj v začetku mesca potem položnice tudi vpošlje.

Naravno je, da bi strankini tajnik o vseh dohodkih in izdatkih pod kontrolo izvrševalnega odbora vodil natančno knjigovodstvo in bi imel o prometu narodn. sklada vsako leto na glavnem zboru ali na zboru zaupnikov stranke podati točno poročilo.

Tako bi bilo omogočeno, da bi se strankina organizacija začela izpopolnjevati in dvigati.

Upamo, da nam potrebe gornjega ni treba nadalje dokazovati. Prosimo Vas, da spodnjo izjavo v zgornjem smislu izpolnite (zapišite le toliko, kolikor ste prepričani da bodete mogli **redno mesečno** prispevati!!), zapišite nanjo natančno svoje ime in kraj in jo v odprti kuverti z znamko 3 vinarjev potem upošljite najkasneje tekom 10 dni na naslov:

Izvrševalni odbor narodne stranke za Štajersko, Celje.

Z velespoštovanjem za

Izvrševalni odbor narodne stranke za Štajersko:

Dr. V. Kukovec, predsednik.

Josip Šinko, podpredsednik.

IZJAVA.

Podpisani se zavežem pod častno besedo, da bom od 1. maja 1911 naprej redno mesečno prispeval po _____ K _____ v za narodni sklad, dokler bo obstojalo stalno tajništvo narodne stranke. Zavežem se pod častno besedo, da bom podpisani znesek redno v začetku vsakega meseca po doposlani mi položnici uposlal.

_____ dne _____ 1911.

Ime: _____

Kraj: _____

LISTEK.

Vstala je . . .

Ob trgatvi je bilo, ko se je prehladila. Bolehala je od tega časa že mesece in mesece. Proti božiču je morala leči in ni vstala do posta. Posebno v mrzlih zimskih dneh ji je postajalo slabo. Domači so hodili potrti in brez upa okrog, ona pa je verjela v svojo mlado in krepko naravo, upala je, da se ji povrne nekdanja svežost in mladost, vedela je, da se vstane.

Led je začel kopneti. Mrzli dnevi so pojenjali in čutila je, da se bliža nekaj veselega, pomlajajočega in ozdravljajočega. Solnce, kakor bi se sramovalo, se je prikazovalo pomalo, pa dan za dnevom bolj in drzovitejši in končno je zaplaval zmagonosno nad pokrajino ter pregnalo sneg in mráz.

Počasi in vedno smejeje so se plazili topli žarki k njeni bolniški postelji. Poljubljali so njeno blede in izmučeno lice, dotikali se njenih las in ušes, kakor bi ji hoteli pošepetati, da prihaja v zmago-slavju mlada in krasna pomlad, polna vonja cvetočih in opojnih rož, polna novega življenja. Kako sladko in blagodejno so jo božali ti žarki! Dajali so ji up, vračali opešane moči. In videla je, da se vstane, da se pojde iz hiše ven v naravo, v cvetočo pomlad.

In čutila se je z vsakim dnevom bolj zdravo, bolj krepko. Njena lica so se porahlo rdečila in upajoče so gledale oči soncu naproti.

Bilo je na cvetno nedeljo, ko je vstala in šla zopet po dolgem času iz hiše. Počasi in zavita v volneno ruto je stopila na prag. Ustavila se je in vsa zavzeta zaprla oči. Tako dobro ji je djalo pomladansko solnce. Polagoma, da ne bi naenkrat užila vse te mlade pomladanske narave, je stopala na vrt, kjer so ji rastle in cvetele druga leta ljubljene rožice in kjer je stal rožmarin še zelen in nedotaknjen. Vsedla se je na klop soncu nasproti ter se zagledala po gredicah. »Kako ste še gole! Vidi se, da vam je škodil mráz, da ni nikdo skrbel za vas. Kaj ne, da ne zamerite, da vas nisem pestovala tako dolgo? Saj bodem skrbela zopet za vas in nasadila s pisanimi rožicami, kakor okraši mati svojega otroka-ljubčka. In gojila bom rožice in zalivala in žarele bodo in blestele v vseh harvah. Z daleč se bodo smehljale in pozdravljale vsakega, ki bode prihajal mimo. In jaz bom gledala izza okenca in se z njim vred radovala nad njimi. Mogoče pride tedaj nekdo mimo, se vstavi in jih poboža vse po vrsti s svojim mladim, ljubeznipolnim okom. Mogoče stopi k ograji, se pripogne čez njo, da bi se opojil z vonjem cvetočih rož. In nemara si vtrga najžarnejšo gartrožo in pripne za gumb. Potem pa se obrne, še enkrat se ozre na vrt in okno ter izgine veselega, ponosnega koraka. In nekje večera, ko vas bom zalivala, se prikaže ob ovinku in njegove mlade oči me pozdravljajo že od daleč. Potem pa pristopi k ograji, me prime za roko in njegov nemi in proseči pogled mi vse pove. Vse, vse! In takrat, takrat se sklonim k vam in odtrgam lepo polahko, da bi preveč ne bolelo, rožo rudečo, ko srce žarečo. Sramežljivo, s povešeno glavo, v srcu pa brezmejno srečo in ljubezen, podam mu v znak najine srčne zveze. In takrat bom brezmejno srečna, kakor — ah, kako me je streslo. Moram iti, sicer mi bo še huje.«

Hladen veter je potegnil in ona se je vsa stresla. Še tesneje se je zavila v ruto. Vstala je, nasitena pomladanske svežosti, in šla počasi v hišo.

Nocoj je prvokrat zopet mirno spala in sanjala o prihodnosti in o svojem bodočem dragem. Drugi dan se je počutila boljše, kot kedaj prej. Zdelo se je, kakor bi že bila popolnoma zdrava in videti je bilo, da pojde že lahko na velikonočno nedeljo v cerkev.

Tudi sama se je počutila močnejšo in bolj zdravo. Bila je vsa vesela in ni vedela, kaj bi počela. Začela se je pripravljati za Veliko Noč. Kako lepo rdeče si je pobarvala piruhe, kakor so rože na vrtu. In delila jih bo vsem, ki jih pozna. Kako se že veseli na vse one, katerih ni videla že tako dolgo. In kako je bodo vesele tovarišice, ki že komaj čakajo, da bi na poti v cerkev kaj pokramljale z njo. Pripovedovale ji bodo novosti, svoje srčne norenosti. Ona pa bode poslušala na levo in desno in vesela bo v njihovi sreči. — In potem, ko se bodo delili pirihi! Dala bo, vsem bo dala in vse bo dala, le enega si pridrži. Tistega, ki je najbolj rdeče pobarvan in ki nosi lepo, majhno srce. Skrila ga bo in ga nikomur ne pokaže, le njemu ga da, kadar pride. Po maši bo pristopil k meni in me spremljal. Prosil me bo, da bi mu dala velikonočno pisanko, pa ga podražim, da je nimam, da sem pozabila narediti, a moje oči bodo govorile, da lažem, da mu nagajam. Ko postojiva pred hišo, mi poreče še enkrat za velikonočni darek milo proseč z očmi, in tedaj posežem v žep in mu stisnem pirihi v roko ter zbežim ko srnica v hišo vsa srečna in pričakovanja polna, kajti vedela bom, da ga shrani in mi pride kmalu pome. Samo nekoliko dni še do tega veselja in pričakovanja. — — —

Kmalu so pretekli dnevi in prišla je sobota. Vse je že bilo pripravljeno. Njeni pirihi, rudeči kakor ustnice malih otrok, so se že od daleč svetili na mizi. Samo še ta dan in potem —

Okrog poldneva jo je stresla nenadoma mrzli-

ca in čutila se je tako slabo, da je morala leči. A imela je upanje! Toda vedno bolj je slabela, obraz ji je bledel, oči so postajale motne, ona pa je še vedno upala, da jutri vstane. Kako bi tudi ne, ko jo pa gledajo pirihi tako vabeče.

Proti večeru ji je nekoliko odleglo. Na noč je mirno zaspala. Počasi in enakomerno so se ji privzdigovale bele grudi in blažen smehljaj ji je krožil krog ust.

In prišle so ji sanje, velikonočne sanje. Neizmerna ravan se je razprostirala pred njo vsa v pomladanskem zelenju in brstenju. Visoko gori na nebu je žarelo solnce in njega žarki so božali in oživiljali sleherni stvarco. Velika, peščena in bela pot je peljala k cerkvi, in brneli so velikonočni zvonovi. In po tej poti je šlo nešteto ljudi, vsi z veselosvečanimi obrazi. Med njimi tudi ona, ki je šla z njim, s svojim izvoljencem. Roko v roki sta stopila v cerkev in krenila k oltarju. Položila sta rudeča piriha na oltar ter prosila Boga, naj bi ostali njuni srca vedno neizpremenjeni in b goreli drugo za drugo. In zdelo se je, da je Bog blagoslovil njuno prošnjo in njuno zvezo. In zadonele so orgle med donenjem zvonov, oznanjujoč vstajenje in zmago. —

Okrog tretje ure popoldne jo naenkrat prebudi gromenje možnarov. Od daleč, daleč pa so pripluli zmagoslavni zvoki farnih zvonov: On, ki je premagal grob in trohobo, je vstal iz lastne moči! . . .

In zdelo se ji je kakor skozi meglo, da se premikajo okrog nerazločne postave in begajo nemirno sem in tja. Rahel smehljaj, nasmeh, ki pa ni bil več s tega sveta, je zaigral okrog njenih blelih ustnic: kajti ni vedela, kaj vse to pomeni. In zdelo se ji je, da prihaja tam izza vrat oni, ki ga je že tako dolgo hrepeneče čakala. Ves isti, samo neka čudovita svetloba ga je obdajala. Pa stopi k nji, jo prime rahlo za roke, in ona gre z njim, skoro plava, proti zvezdicam, ki jo tako milo vabijo. — Okrog in okrog pa po vseh cerkvah so brneli velikonočni zvonovi: Aleluja . . .

In tako je vstala njena duša, njene sanje in mladost k drugemu, lepšemu življenju. P. P.

Aleluja! . . .

Veliko soboto popoldne . . .

Iz zvonika vaške cerkve se glasi ubrano potrkavanje, okna obcestnih hiš so svečano okrašena s svetimi podobami in gorečimi svečami . . .

Iz cerkve se je začela pomikati dolga procesija. Prva je stopala šolska mladina s svojo zastavo, za njo pa je korakalo vse vprek staro in mlado, moški in ženske s svojimi rdečimi banderi, za temi Marijina družba z debelimi svečami in modrimi trakovi okrog vratu, potem kakih 6 občinskih odborikov, ki so se s svojo pobožnostjo posebno odlikovali . . . V desnicah so držali ogromne sveče, debele mašne bukve in rožni venec. Takoj za njimi so stopali pevci in župnik z moštranco v rokah . . .

Ves sprevod se je pomikal svečano in zelo slovesno po cesti . . . Tu pa tam je kdo glasno molil rožni venec in pevci so neprestano peli Velikonočno:

»Potrta je peklá oblast,
o človek, poj hvaležno čast:
Aleluja! . . .«

Največ opravila pa je imel očitno mladi kaplan, ki je bil reditelj cele procesije. Vedno je švilgal zdaj sem, zdaj tja in delal svoje potrebne in nepotrebne opazke . . . In ko je že bilo vendar enkrat vse urejeno po njegovi volji, je pristopil k odborikom, pocukal enega za rovak in dejal:

»Oče Jamnik, poglejte tam liberalca Slaparja! Niti sveče niti molekka nima v roki. Pa tako prihujeno in žalostno stopa. O, v njegovem srcu pač ni Aleluje . . .«

»Oh, slišijo, prečastiti gospod, kako zamore v srcu njega kraljevati Aleluja, — ker je liberalec, brezverec, svobodomislec« — je odgovoril pobožno ogovorjeni Jamnik.

Zdajci so se oči vseh odborikov obrnile na moža, ki je korakal bolj v prvem koncu procesije. Po obrazu in vsej njegovi postavi se je videlo, da nima dosti čez štirideset let. Glavo je imel sklonjeno in zrl je resno, skoro otožno pred se. Za njim je šlo več mož, o katerih bi človek sodil, da so njegovi prijatelji, kajti bili so brez rožnencev in sveč. Toda mi jih ne bomo ostro sodili. Saj Kristus je rekel, naj se Bog časti v duhu in resnici.

»Slišijo, častiti«, se oglasi nekdo drugi izmed odborikov, »menite, da je Slaparju kaj mari molitev, njemu samo volitve orjejo po glavi. Ni čudno, danes teden volimo, on je najhujši agitator za brezversko, liberalno stranko. Oni-le, ki stopajo za njim, niso nič boljši.«

»Škoda moža«, začne zopet kaplan. »Popolnoma je izgubljen. Ko bi bil pameten, bi nam lahko mnogo koristil.«

»Toda častiti«, se oglasi tretji, »ali pa je gotovo, da bomo pri občinskih volitvah tudi zmagali, mi katoliški možje? Meni se dozdeva, da ima Slapar vedno več prijateljev.«

»Kaj, vi še dvomite«, pravi zaničljivo kaplan. »Vprašam vas, kje pa ima Slapar prijatelje, kje? Par liberalčkov, to je vse. Seveda agitacije nam je treba. Zmagati moramo mi. Saj smo kristjani, ali ne? Mislim, da je malo takih, ki bi izzivali božjo jezo s tem, da bi dali svoje glasove liberalnim brez-

vercem. Sicer pa ne skrbite, na dan volitve bom že jaz opravil sveto mašo v ta namen, da bo volitev za naš povoljno izpadla.«

Med takimi »pobožnimi« pogovori je prikoral procesija do cestnega ovinka in zavila zopet nazaj proti cerkvi.

V zvoniku je pričelo zopet pritrkavati, ko je prišel sprevod do cerkve in se začel motati vanjo. Župnik, prišedši do altarja, je dal poslednji blagoslov z moštranco in s kora je zaorila poslednjič:

Potrta je peklá oblast,
o človek, poj hvaležno čast.
Aleluja! . . .

Občinstvo je drlo iz cerkve. Otroci in ženske so se porazgubile domov, možaki pa so, kakor po navadi, še nekoliko pokramljali pred cerkvijo.

Tudi Slapar je bil med njimi. Mladi kaplan, ki je prišel iz cerkve, se ni mogel zdržati. Potrkal ga je po rami in dejal z neprijetnim, zbadljivim glasom:

»Oče Slapar, tako žalostno se držite, kakor bi za vas ne bila danes Aleluja.«

»O saj ni«, odgovori Slapar pogumno. »A pride že enkrat, da, tudi za me in za marsikaterga še pride Aleluja. To upam, zagotovo upam!«

»Ha, ha!« se prisiljeno zasmee kaplan. »Liberalci ste, kakor judje, torej še vesele Aleluje ne občutite in ne pripoznate tako kot drugi ljudje. Ali vas morda grehi tako težijo?«

»Bravo, gospodič«, pravi Slapar in ga pomenljivo pogleda. »Da, grehi nas težijo, grehi, toda ne naši, ampak grehi vaši in vaših privrženecv.«

Po teh neustrašenih besedah obrne Slapar zaničljivo hrbet ter odide od njega proč. Kaplan je postal rdeč, kakor kuhan rak. Odkuril jo je molče urnih korakov proti župnišču . . .

Teden pozneje so se vršile občinske volitve. Toda izid je bil takšen, kakoršnega so se »pobožni« ljudje najmanj nadejali.

Zmagali so naprednjaki na celi črti.

Ej kako pokoncu in veselo je stopal onega dne Slapar v družbi nič manj veselih prijateljev proti domu. Zdelo se jim je, da jim je kdo odvalil težko butaro raz hrbtišča.

Ravno pred cerkvijo so srečali kaplana, ki se jim je hotel umakniti. A Slapar je pristopil k njemu, ter ga, kakor oni njega pred enim tednom, potrkal po rami rekoč:

»Čujte gospod, danes je pa za nas napočila Aleluja! Došla je sicer nekoliko pozneje, kot vam, pa je zato tem veselejša in vztrajnejša!«

Kaplan ni odgovoril. Obrnil se je vstran, potegnil klobuk na oči in jo jezen odkuril proti župnišču.

Slapar in njegovi prijatelji so se iz srca smejali, ko so gledali za njim.

Nato pa so šli vsi veseli in prerojeni dalje, saj je tudi v njihovih srcih orila velikonočna himna:

Potrta je peklá oblast,
o človek, poj hvaležno čast:
Aleluja!

Pisma Komarovega Mihaleka s Hüde lükje.

Lübi gospodi tan pr narodnen listi!

Ne ven ali sen resen grata tak nazarensko veko tele ali kaj, ka me majo že fsi lidjé v zobeh. Še celo v cajtengah se piše ot mene. To etan Van piše edeu v Vaših cajtengah ka bi naj priša v Svetinje gledat enega cekmeštra, ki še je pre malo bole hempasti kak jas, drugi pa piše pa šinfa kres lotmerskega rihtara pa jegovo elektriko gi de jemi skoro rihtarsko krono z glave doj vrgla, pa pravi, sa Komarof Mihalek tüdi šinfa gospoda piürgarmajstra, zake še ga te on nebi, tretji me prosi, naj bi priša jas tičas k malojnedli za fajmeštra, dokič drugega nedo dobili, Vi pa še mi celo pišete, ka Vas že lidje spita-velejo če še živin ali če sen že peté stegna, če Van ravno fsakših 14 dni ne pišen, tak da jas resen nebi bija za druga na sveti kak samo zato, ka bi se mlidje režali. — Vete to bi že Vi lehko vedli, ka je človek ne fsakši den tak nor ka bi lehko pametno pisa. Gda pa v mene vudre, te pa Van itaki pišen.

Vete, potli pa še man jas druge skrbj tüdi ne samo, ka bi Van kaj pisa. Zaj ge je državni zbör raspüščeni, pa še so moje skrbj celo zlo politiš mätüre! Vete, sran me je povedati, da že vidin kak Vi z glavoy migate, pa resen je le, — državni poslanec bi rat grata! Saj pre enemi državneimi poslanci ne treba zaj nič več vediti, teko pa ali premoj veri jas tüdi ven. — Celi špajs mislin fas tak nareti kak profesor Verstofšek — vete klerikalec mo grata. Tak mo nareda kak on, ka bon oči pa nos fküp stisna ka nen nič vřda pa voha te pan se s kmečkoj zvezoy ožena. — Pa znate kak sen na to priša? Dohtar Korošec so mi pisali ka Roškara nečejo več za poslanca, ka pre nečejo več s hausknehti tan v Beči fküp sedeti. Da pa pre v celen toten volilnen okoliši, tak so mi pisali dohtar Korošec, ge je bija dozda Roškar za poslanca razvin krapinskega Karba nega najč enega človeka met fsmi zvezari gi bi meja malo več možganof v glavi kak eno sredo cecatno tele, pa mene za božjo volo lepo prosiljo naj jas kandidiran pa gratan poslanec od kmečke zveze. To je pre itaki fse eno, so mi pisali dohtar

Korošec, če je v Beči Roškar ali kaki drugi osel. Delati pa mi pre tudi ne treba druga kak to, ka je dela dozda poslanec Roškar gi je moga gospodi Korošci fsako jutro šolje zblksati. Benkoviči pa prnesti fsaki den za južno za en zeksar paprikašpeha, pa na fse prkimati, ka Korošec čveknejo. — Za to delo so mi obliabili kan doba od države fsaki den 10 rajnski dijet, od jih pa še tudi sen pa ta tak kak dozda Roškar ge kakši zeksar tringelta. — Kak sen tak toto Koroščovo pismo šteja pa sen si zmislja, ka se človik pr glažeki vina leži ge za kaj odloči, pa hajt v Lotmerk! Na placi sen se postava pa šteja knofe, ka se nesen moga odločiti, e bi ša k Sršeni ali k Sevri v krčmo, te pa so mimo mene prišli fsi tisti gospodje ge ste že zadjokrat ednok pisali ka še zmiron k Vaupotičevemi Ksandli hodijo pit, pa so jo pa navrlj prta Ksandli pa si gučali, ka še se prijen le pre največ na porgo dobi, pa ka jih tan niše ne vidi keko spožlerbajo, da ti boljši lidje pre ta ne pridejo. Kak sen tote gospode tak čija sen si misla če je jih nič ne sran te še mene bole ne treba sran biti, pa sen jo tudi mahna k Ksandli.

Kak sen tan v enen koti seda pa pija svoj ftral, pa štendera ka bi nareda, te pa je priša k meni sam Ksandl pa me je pita, če še ga čen pa enok v Narodnen listi poštriglali, ali kaj teko štenderan. Gda sen jemi razloža, kaj so mi dohtar Korošec pisali, gi čejo z mene poslanca naredi, te pa me je Ksandl samega vesela skoro kušna, pa mi prgovarja pa me prosa najže zavolo jega gratan poslanec, ka de on zdaj tudi poslanec posta. Kak sen vüsta odpra pa ga gleda kak krava novo leso gda mi je to poveda, pa štendera keru ot naji je nor grata, te pa mi je Ksandl to fse tak na tenko razloža. Prava mi je, kak jemi je pisa že okoli božiča en grozno grozno veki gospot z Beča, gi je jegof najtibojši prijatei — šintar je pre v Beči — ka ve za gvišno ka je cesar sklena ka de prlament razegna. Toti veki gospot še je Ksandli pisa, naj se le zlo politiš drži, da ja človik nikdar neve, ge kaj prač pride. Te pa mi je Ksandl poveda, ka je ne moga najti kak bi se politiš drža, te pa se je pr lücken štetji za Nemca vüin da. S ten pa je pre ravno terno zadeja. Fčera so prišli k jemi lotmerški opčinski šribar, pa ekspres Katlek, pa Cizerič, pa štacinar Henikman pa apotekar Švarc pa so jemi rekli ka Markla nečejo več za poslanca da pre ne ve nič gor pogervati, pa ka bi radi meli v Lotmerki za poslanca človeka, ki je skos no skos grobjan. Da pa je pre Ksandl ot fseh grobjanof na sveti najtivatejši grobjan te pa do jega volili za poslanca. — Kak sen tak Vaupotičevoga Ksandla posluša te pa sen si misla, če de toti hempeš dober za poslanca te šen jas tudi pa sen taki sklena ka mo dohtari Korošci pisa ka kandidiran. Potli še sma si tak s Ksandlon eno pa drugo gučala, kaj ma tak kak poslanca v Beči delala, te pa še sma sklenola ka ma vzela kcoj k nama Piška pa Trglava pa Meška, pa še fse druge take juuje kerl do zvoleni, pa mo si naredili gori klump ta kšajt lüdi. — Ksandl je grata pr ten celo tak dobre vole, ka je reša en liter vina. Gda sma ga spila, te pa je reka ka bi mi rat pokaza kak de on v državnen zbori kak poslanec intrepelera pa me je prosa, naj jemi neke poven, kaj bi naj intrepelera. Jas sen jemi reka naj se prtoži pr ten prven ministri zavolo lotmerške elektrike gi jo že fsakši den ob osmih vgasnejo. Te pa Van je Ksandl gor stana pa začaja. »Krucitürk Vi ministerepzetent, bos dos fur u Ordnungu zajn, ka lotmerški purgamoasta elektriš lüč, ben die vüra ahti kazatn, šon dol zaškrnati mohn. Ih als di tajč naprešritlihe poslonec fon di bindiše markt Lotmerk dos net trpetn! Krucinezar parapli Vi ministerepzetent bon berns net taki našega rihtara skregati mohn krigns od me ani klapovüšn.« — Gda sen čija kak zna Ksandl glatko nemški gučati, te pa sen taki sklena kan se v Beči samo jega drža gda ma poslanca, ka mo tak najleži skos priša. — Vete tü v Lotmerki se nebi vüpa ž jin okoli hoditi, v Beči pa je to lehko, da ga tau niše ne pozna pa neve, ka je to lotmerški krčmar pr »grobjajnsken jünci«.

Pa vete to de fajn gda mo poslanec, te mo lehko dela kaj mo hteja ge ja poslanca niše nemre zapreti! Te bon Van lehko pisa kaj bon Van hteja. Najpret bon Van pisa neke z Lotmerka. Tak vete ot našega rihtara pa ot fačokof, pa ot apotekara Švarca pa štacinara Henikmana kak sta v Babjen ložiči prekmarke rada mela, pa ot Piceka pa jegove picike, pa ot tiste sloke trlice ot našega opčinskega šribara kak se fat k lücken jajcan pride pa še fse felč druge lepe uči ot lotmerških nemčurof, tak ka do mirhe sive lase dobile. —

Moj pragtam, ka mo fse kakti poslanec nareda, šen Van že napisa pa posta. Na kratko Van poven samo to, ka de mo to prvo delo kakti poslanca to, ka mo tan na daci fse peamtnare obesili ka nede več niše dace pobira. Morje pa mo püsta napelati na lotmerško šarje, ka naši državi nede trebalo več zavolo Taljanof teko miljonof za nove ladje vim dati; puce do tudi mogle biti soldaki, ka do potli gda do ožejene leži svoje dede, znale komanderati, govenske živine se z Ogrskega pa Srpskega k nani nič več nede smelo zvažati, da je že prinas itak več kak preveč jüncof; fsakši de lehko kra keko de hteja, če ga nede niše polek doba; gda do gratali ministri pa stari generali za nič de se jih dalo k šintari, ka de si država penzjone pršparala; mešniki do se smeli ženiti, ka nede več teko nezakonske dede; marijine divice ali pa bratofske babe kak še se jin tudi pravi pa do mogle po toj novoj modi hlače nositi, ka jin nede trebalo zmiron za lüčkimi hlačami škiliti; lotmerški rihtar pa de doba za svoje veke zasluže gi jih ma pr elektriki eno lepo unifor-

mo kak žuti klobük, plavo sükjo na škrice, zelenc hlače, bele šolje, tan negi od zadi pa veko rdečo pero z napison »zaslužnemi možu v przanje.« — Pa če bog da šen več takih lepih postaf nareda kda mo poslanec, tak ka do lidje pönili gda so meli za poslanca Komarovega Mihaleka.

Da sen ravno pret pisa ot marijinih divic, šen Van odjih neke poveda. Vete zaj ge sen vdövec sen ša to etan večer met čehe gi so na vüsi popevali. Te pa sen jih pita kak se jin kaj to dopadne ka so v Hüdjo lükji zaj fse puce pr marijinoj družbi, pa sen jih pomiliva ke zaj fčista gvišno zmiron zapstojn hodijo puc zvati. Pa vete ka mi je reka eden ot tih čehof? »Bog daj, mi je reka, ka bi le naše puce zmiron ostale pr marijinoj družbi.« Veš Mihalek, pret smo mogli mi čehi vüine pa vüire stati, fsakši pr svojoj puci pot oknon, pa jo lepo prositi pa trücati pret kak nan je odprla. Zaj ka pa so pr marijinoj družbi, zaj pa samo malo pot oknon zakašlat, pa ti je puca že pr vratih pa pravi: »Paj franček le hitro noter smükni, ka te ja niše nede vida.« — Zaj te vidite ka so marijine družbe deno neke vredne! —

Ne čüda ka mo skoro seri grata. Skoro bi še neke pozaba! Fčera gda sen ša v Lotmerk k meši sen vida kak so se postavile tan pred sodnijof fse faroške krave pa se smijale ka so jin skazé tekle. To pa more neke prekleto lepega biti, sen si misla, ka se že krave smejijo, te pa sen ša gledat. Pa vete kaj je bilo? Na sodniskem zidi je ena tabla rbita, na tistoj tabli pa neke ot naše elektrike f takšoj slovenšni pisano, ka še se je faroškin kravan smešno vidlo ka mi Slovenci na svojoj zemli kaj takšega trpimo. —

Tak za gnes je zadosti! Da se lüden toto mojo pisaje zmiron tak dopadne, pa mo zaj kak poslanec več časa meja, pa Van rečen to: ot tistega dneva naprej, gda te mi pisali ka ma narodni list 6000 naročnikof bon Van fsakši tleden kake pametne reči napisa. Tistin ki hodijo k Van za menoj spitavat, povete naj se po ten ravna jo pa nabirajo naročnike.

Za vüzen pa želin fsen ki me majo radi, naj jejo mesa pa povitic samo teko keko jin je treba, ka nede gi kerega napelo, da majo dohtari tudi radi op svetkih mir. Vas pa pozdravla

Komarof Mihalek
kakti skoro
poslanec kmečke zveze.

Tast Kondelik in zet Vejvara.

Ceški spisal Ignát Herrmann. — Poslovenil Stanko Svetina.

XLVI. Krst. — In zopet domov!

Po dvakratnem — da, trikratnem veselem dogodku, ki se je pripetil na oni blagoslovljeni praznik v Čelakovskega ulici na Vinogradih, se je naselilo — vsaj za nekoliko tednov — življenje vseh udeležencev samo pod streho rodbine Vejvarovc.

Drugo jutro po prazniku je mojster Kondelik sicer šel z dekle Katinko v Ječno ulico, da se preobleče v delavniško obleko, toda ko je stopal v drugo nadstropje, se mu je baje zdelo (kar je pozneje povedal) kakor bi teh stopnjic ne videl nekoliko tednov. In ko je zavrtel ključ in stopil v kuhinjo in iz kuhinje v sobe, je baje zarežala nanj velika puščoba. Zdelo se mu je (to je tudi pozneje povedal) da je tam kakor pogorišče. Ni imel obstanka, in komaj je vrgel strani nedeljsko obleko in se preoblekel, je že zbežal odtod, da pregleda stanovanja, ki so jih slikali njegovi delavci.

Nič ni pomagalo; nikakor se ni mogel »utrditi« kakor je rekel. Ni se mogel otresti čudne misli, da je sam kakor razmnožen; da ne hodi več po Pragi samo en Kondelik, ampak več Kondelikov. In vendar je še oni edini stari Kondelik, samo glav ima več. Sedaj je imel toliko skrbi in misli, da mu dosedanja njegova glava ni zadostovala.

Opoldne, kakor bi se samo ob sebi razumelo, je korakal naravnost k obedu na Vinograde. Ječna ulica je zginila nekam v sivo preteklost, kakor tu vse, kar je bilo z njo skupnega. In ko bi mu bili v tem trenutku rekli, da je iz praškega načrta popolnoma izbrisana, se ne bi začudil. Taka čudna ograja je zrastle med njim in celim prejšnjim njegovim življenjem v eni sami noči.

Le zvečer — in vselej zelo pozno — je šel v svoje staro stanovanje prenočit, seveda v spremljstvu zveste dekle Katinke. Sam se ne bi upal tja. Poslovil se je vselej tako žalostno in nerad od drage Betke in tretjega dne zvečer je rekel:

»Vidiš, mamica, vedno kričijo ljudje na mala stanovanja v Pragi in v predmestjih! In jaz bi dal ne vem kaj za to, ko bi bila tu poleg tvojega še ena mala sobica, da bi tudi jaz lahko prenesel sem svojo posteljo. Saj sem tam kakor v ječi!«

Njegova pota po Pragi so bila čimdalje krajša in slednjič je sedel cele popoldneve v svoji vinogradski hiši in je prepusil vso skrb za slikanje svojemu delovodji, hodil je od Betke k Pepici, od Pepice k Betki in se je trudil, da bi bil v hiši kar najbolj koristen. Čez nekaj časa je postal desna roka gospe Mukšnablove.

Niti sedaj ni razumel — da, niti spomnil se ni, kako mu je bila nekda gospa Mukšnablova zopernja. Ko se je vrtila okrog njegove žene in okrog Pepice in je za obe kar najbolj skrbela in ko je kovala vso to drobnjád in ji prepevala z veselimi in dobrikajočim se glasom, je gledal nanjo z največjo zadovoljnostjo. Saj je to pravzaprav čisto pametna in pridna gospa!

Saj se je gospa Mukšnablova tudi znala prilagoditi razmeram.

Bila je tu takoj zjutraj po zajutreku in le malo-kedaj je skočila podnevi domov. Pogosto je ostala tam cele dneve in pozno na večer, da ne bi prišla ob kak grižljaj. Tu je bila preskrbljena z vsem. Čeprav je doma zajutrekovala, je vendar južnaško premagala tudi porcijo kave pri Vejvarovih, čašo stare, poštene mere, in ne tak moderni naprstek, kakor jih sedaj dobivajo neveste za halo, da jih pride dvanajst na »maselc«. Vestno je pomakala v kavo dve žemljici, obrisala si je usta. Ob desetih jo je čakala južina z vrčkom piva. Ob eni popoldne je spravila v sé precejšnji obed, ob štirih malico, okoli osmih je sedla z izbornim tekom k večerji. Gospa Mukšnablova je bila vzor babice, njen žolodec je bil vzor babičnega žolodca, kar neka pomeni, ako pomislimo, kako dobro žive babice sploh.

To življenje ji je bilo zelo všeč in matrona se je potrudila, da bi za dobro jed in pijačo pri Vejvarovih in Kondelikovih kar največ vrnila. Hodila je iz enega nadstropja v drugo, varovala, čuvala in ko je bila s svojim strokovnim delom gotova, je kratkočasila porodnici s svojo bogato izkušnostjo in je črpala iz svoje nezmotljive pameti vedno nove in nove zgodbe in smešne dogodke. Pri tem je svoje kronike urejevala skoro skrbneje nega prednica dekliškega penzionata knjižnico za gojenke. Za Pepico je izbrala najbolj mirna poglavja, ki niso motila, toda pri gospej Kondelikovi je po njeni navadi in po lastnem mnenju popoprjala povesti in se ni ognila kakih bolj jedernati besedi. In bila je neizčrpna. Njeni spomini so bili zrcalo neštevilnih rodbin za nekoliko dekletij, v kolikor je mogla pogledati v privatne zadeve in v nekateri stroki javnih stvari je bila zanesljivejša od naslovnika. Praške župane je naštel na pamet po vrsti od šestdesetega leta in vedela je tudi, koliko časa je ta ali oni županoval; poznala je imena vseh polkov, ki so »ležali« v Pragi od pruske vojne, posebno pa si je zapomnila vse vojaške kapelnike v tem času. Ne moremo tu nič drugega kot: in tako dalje in tako dalje.

Tako je krajšala gospeina trenutke, ure, dneve in ko sta mamici spali, je skrbno čuvala, da jih ne bi kdo zbudil, zagrnila je okna, odganjala nadležne muhe. In še je ostalo dosti časa, da je skočila tupa-tam pod kako pretvezo v kuhinjo in pogledala, kako se kuha. Kot začasni hranjenki ji je bilo veliko na tem, da se ne bi kaj pokazilo, prismođilo, preveč opeklo.

S teto Katinko — zakaj tudi teta Katinka je bila sedaj več na Vinogradih nego doma in je večkrat tudi tu spala — je bila že popolnoma »alianc«. Znala se je izborno pogovarjati s staro devico in je imela pred njo kot važnim članom rodbine respekt in ji je dala v vsem prednost; zaradi tega se je Katinki zelo priljubila. Napravila pa je tudi, da se je teta Katinka sama skromno postavila v ozadje in je gospa Mukšnablova vendarle ostala prva oseba.

Razodela je teti Katinki tajnosti svojega poklica in je imela v nji zvesto poslušalko. Najmanj dvajsetkrat ji je morala praviti vse podrobnosti onega prazničnega popolneva in večera, ko je Katinka z mamiljo zelo važno, in pri d vseh treh mladik v to solzno dolino in slednjič je vedela Katinka vse tako dobro in natančno in se je znala vmisliiti v situacijo, da se je v nji vzbudila počasi zavest, kakor bi vendarle bila pri vsem. Saj jo imela živo, veliko fantazijo kakor skoro vse stare device.

Sedaj je bil cele dni doma tudi Vejvarovemu, da bi se moral začeti njegov dopus: v juliju, toda po sklepu gospe Pepice, da ne pojde nikamor in da ostane topot doma, si je podaljšal Vejvara svoje počitnice do konca meseca, ko se je zmenih s tovarišem v uradu. Kako je bil sedaj temu hvaležen in kako dobro se mu je zdelo, da mu je dal sam bog, to misli!

Včasih se je tast Kondelik pošalil in je rekel, da so pravzaprav tri porodnice v hiši, da je tudi Vejvara povil, toda zet se je samo potrpežljivo nasmeñnil. Za to pa se je gospa Beti oglasila iz postelje:

»Molči, stari, molči, in ne pozabi nase. Štirje smo tu!«

Izmed vseh pa je bila najbolj vesela Katinka. In ko je sedela nekega večera z obema gospodoma gori pri Vejvarovih in drugi večer zopet z obema doli pri gospej Kondelikovi (menjavali so se, da ne bi mamica kaj očitala), seveda povsod tudi z gospo Mukšnablovo, je rekla kakor vselej:

»Judje, samo to bi še hotela dočakati, da bi tu vidva (menila je Kondelika in njegovo soprogo) tukaj za vselej ostala! Potem ne bi bilo v Pragi srečnejše rodbine.«

Gospa Kondelikova je po teh besedah hvaležno pogledala tetico in je pritrdila s hrepenečim nasmeñhom:

»Imaš prav, Katinka. To je tudi moja edina in najsrečnejša želja!«

»Potem, ljudje«, je pristavila Katinka, »bi se našel tukaj tudi zame kak kotichek. Na primer tole stanovanje po Karaskovih. Kakor ustvarjeno bi bilo zame in jaz bi v njem zadovoljno živela do smrti. Meni je vseeno, komu plačam najemnino, ali tujcu ali vam. Potem bi bilo šele veselo.«

Sprva se je mojster Kondelik vstrašil tega pogleda v bodočnost. Oglasil se je v njem dvom, ali ne bi bil potem končan mirni tok njegovega življenja, ako bi bile vse te ženske pod eno streho, posebno pa se je bal, da ne bi tetica na kak način izgnala ravnotežja in ne bi preveč pogosto prihajala v obe domačiji. Toda počasi se je temu privadil in je slednjič rekel:

»No vrag ve, kaj se še lahko pripeti!«
Za to mu je gospa Beti stisnila pod prtom roko.
Gospa Mukšnablova je poslušala vse te pogo-
govore in je vedno kaj pristavila iz svoje filozofije
življenja in le njeni neumnosti se je bilo treba
zahvaliti, da se niso pogovori končali. Zelo ji je
bila všeč tale klientela, katero je dobila vsled svoje
previđenosti in katero gotovo ohrani tudi v bodoče.
Zakaj pri Vejvarovih bo morda še večkrat potrkala
štoklja na vrata, o tem ni dvoma.

In ta vesela dogodka v hiši Kondelikovih je
prinesla vsakemu nekaj za bodočnost.

Dnevi so potekali, nikjer se ni zgodilo kaj nena-
vadnega, vznemirjajočega in ko je pretekel prvi te-
den, je prišlo na dan tudi prvo vprašanje o važni
skrb, ki se je začela. Kako bo s krstom? Pokazalo
se je, da je to vprašanje precej kočljivo.

Predvsem je povedala gospa Mukšnablova
resno in odločno, da se ne mudi tako s to stvarjo
in je tudi podprla svoje mnenje:

»Da, draga gospoda, takole v manjših rodbi-
nah hitijo v cerkev že drugi dan, samo da bi bilo
to že končano, da, pripetilo se mi je že, da smo
krstili še tisti dan, ko se je detece narodilo. Več-
krat zato, ker je bil otrok ubožec slaboten, da ne
bi — ako bi Bog dopustil — stopil pred njegovo
obličje kakor majhen pagan. Večkrat pa tudi zaradi
ubožnosti, da bi bilo vseobče na en mah gotovo.
Toda kjer so take okoliščine, kakor v rodbinah
dragih gospodov in je vse v redu, tam je za to časa
dovolj!«

Teta je bila s tem zadovoljna in je pokimala z
glavo.

»Predvsem in vseobče menim«, je nadaljevala
matrona, »da bi bila tudi naša draga gospa Konde-
likova zraven, toda šele tedaj, ko bo stala na trd-
nih nogah. Dragi gospod Kondelik, težko vas sre-
ča še enkrat taka sreča (gospa Kondelikova je
vzdihnila na postelji sama zase: Bog obvaruj!) in
zato bomo biti poslednji slavni krst pri popolnem
zdravju!«

Sedaj je pokimal z glavo tudi mojster Konde-
lik.

»In kar je najbolj važno«, je nadaljevala ma-
trona, »mislim, da bi morali napraviti doma, da ne
bi bilo treba gospema hoditi na ulico.«

»Ah, da«, je potrdila gospa Kondelikova, ka-
terij je gospa Mukšnablova govorila iz srca. —
Morda se ne bi sramovala stopiti pred ljudi z enim
otročičkom, toda takoj z dvojčki! Ta skrb jo je že
od začetka mučila.

Zadovoljna in ojačena s to potrditvijo, je go-
spa Mukšnablova pristavila:

»Doma, dragi gospod, oboje naenkrat in pod
eno streho! Ko imamo drago gospo Kondelikovo
že tukaj, torej v tej hiši. To bo večer spmin — ma-
lokatera hiša dočaka kaj takega. Ali ni res?«

Gospa Mukšnablova se je ozrla zmagovito
po vseh poslušalcih. Bila je zelo ponosna na to
svoje mnenje.

Mojster Kondelik je skoro začuden pogledal
matrono, kako igraje vse lušči in je zadovoljno
prikimal. Naenkrat pa je namršil obrvi in je napra-
vil skrben obraz:

»Draga gospa, ni mogoče! Saj je naša cerkve-
na občina v Pragi! Kako naj to napravimo pod eno
stroho?«

Ni to ni gospa Mukšnablova niti pomislila
vkljub svoji bistrosti! Tu je videla zapreka.
Pritrdila je kazalec leve roke na lice in je gledala
nekaj časa zdaj enega, zdaj drugega.

Toda njena zadrega ni dolgo trajala.

»Nobene skrbi, dragi gospod! Da se ne bi pra-
škemu meščanu napravila kaka usluga. Za kak
goldinar se vam ne gre in gospodje v župnišču
radi vidijo priznanje. In če bi nastale kake cerkve-
ne zapreke — nočem se siliti — toda z lepo bese-
do sem že marsikaj napravila in veliko teh gospo-
dov poznam. Pustite mene, pa bom šla ja z v žup-
nišču!«

To je zvenelo skoraj preteče, in v tem trenot-
ku je bila gospa Mukšnablova kakor tedaj, ko se
je prvič pojavila pri Kondelikovih. Nihče ni več
dvomil, da bi se ta poslednji načrt ponesrečil. —
Teta Katinka se je sploh čudila, kako se je mogel
Venceljček ob taki malenkosti spodtakniti.

»I no, Katinka«, je omenil mojster, »ti nisi ki-
stila, kar si na svetu...«
Sklenil so.

Čez štirinajst dni sta stali obe mamici, ki sta
popolnoma okrevale, sprehajali sta se pomalo, pri-
čemur jih je podpirala gospa Mukšnablova in teta
Katinka in sta se obiskovali. In po teh kratkih iz-
letih je bil določen krst na najbližjo nedeljo, na
zadnji avgust.

»Toda samo nobenega tujca zraven, stari«, je
prosila gospa Kondelikova. »Tu naj je dovolj. Jaz
bom botra mali Pepici Vejvarovi, teta Katinka
naši mali Betki in Vejvara Vašku.«

»I, seveda, mati«, je soglašal s tem mojster
Kondelik. »Saj ostanem potem še jaz, Pepica in
gospa Mukšnablova tukajle — botrov je toliko,
da bi lahko imela vsaka trojčke...«

»Stari, stari«, ga je svarila gospa Kondeliko-
va, »tebe niti tako važna stvar ne poboľša.«

Začasno stanovanje gospe Kondelikove ni bilo
dosti dostojno, da bi se opravil v njem obred kr-
sta. Slavnost vseh treh krstov bo torej pri Vejva-
rovih. Njihov salon je bil na to slavno nedeljo
spremenjen v kapelico. Med okni je stala miza od
divana in je bila pokrita s snežno belim prtom, ka-
terega cipke so se detikale tal. Na sredo so posta-
vili križ in ga obdali z rožami v vazah in z veački

cvetlic, katerih je teta Katinka toliko nanesla, da
se je razširjal vonj kakor v cvetličnjaku.

Ob treh prideta duhovna gospoda, toda že po
obedu se je polastilo vseh članov rodbine razbun-
jenje. Trudili so se, da bi ga utajili, toda ni se jim
posrečilo, povsod ga je bilo polno. Pravzaprav že
čeli obed ni bil nič vreden. Samo gospej Muk-
šnablovi se ni pokvaril dober tek, in samo ona je
ohranila zavest, da se res obeduje. Bila je navajena
takih pojavov in nič je ni motilo, da prideta dva
duhovna gospoda namesto enega.

Mojster Kondelik se je sprehajal po sobah,
največkrat se je vrnil v spalnico, kjer so ležali vsi
trije otročički, ki jih je čuvala zdaj dekla Katinka
zdaj Marjanica.

Prvo dete je imelo povijalni trak prapeten z
atlasovim belim trakom, drugo z modrim, tretje
z rdečim. Kondelik je gledal na otroke, kakor bi
jih neprenichoma štel in je napravil pri tem zelo
skrben obraz.

»Samo glejta, da se ne zmotita, punc«, je opo-
minjal dekli, »naj ima vsaka svoje. — In glejta
tudi, da vama ne zaspijo, sicer bodo začeli kričati
ob najbolj nepripravnem času.«

Otroci sicer niso zaspali, toda začeli so kri-
čati ravno v trenutku, ko je ob treh zazvenel v
predsobi električni zvonček. Znano je, da vsa de-
teta na svetu kričijo ravno tedaj, ko bi morala biti
tihi. In tako je tudi naša trobnjad kričala sedaj v
zboru, solidarno, pošteno.

K rešilni akciji je pristopila prva gospa Muk-
šnablova in je hitela v spalnico, in kot pomočnica je
hitela takoj za njo teta Katinka, ki je vedno vo-
hala priložnost, da bi si pridobila zaslug ne samo
za materi, ampak tudi za male potomce.

Ni bilo tako hudo. Pokazalo se je, da je bilo
treba deteta samo vnovič poviti in njihovo razbu-
jenje je utihnilo. V istem trenutku, ko sta stopila
duhovnika v salon, se je pojavila na pragu tudi
gospa Mukšnablova in je nesla dva koška, tretje-
ga teta Katinka.

Deteta so bila brez kake nezgode krščena in
zapisana v matrike, kakor se spodobi. Duhovnika
sta posedela z rodbino pri slavni malici.

Ali je bila prisotnost duhovnikov kriva, da je
bil mojster Kondelik nekako zmešan? Ali je utru-
koval obed sam? Ali je morda gledal s proroškim
duhom v daljno bodočnost malih ljudi? Bil je raz-
tresen in se je vedno gladil z roko po čelu, kakor bi
mu padel tja las. Slednjič se ni mogel več prema-
gati. Vstal je, šel v spalnico, zagledal se v tri drob-
ne glavičice, stresel z glavo, polno skrbi, vrnil se je
v obednico in je dregnil Vejvaro:

»Pojdite z menoj, Vejvara.«

Vejvara je šel.

Mojster je zaprl oprezno vrata.

»Prosim vas, Vejvara, katero dete pa ste dr-
žali pri krstu na rokah?«

»No, Vaška, oče, tegale, z rdečim trakom.«

Mojster se je globoko oddahnil.

»Ali veste to gotovo, Vejvara?«

»Toda oče — — —«

Vrata spalnice so se tiho odprla in vstopila je
gospa Mukšnablova, radovedna, kaj tu gospoda
iščeta. Kakor da je, ne bi opazil, je rekel mojster
Vejvari z zamolklim glasom:

»Človeče, veste, kaj se mi vedno zdi? Da v
tem rdečem povijalnem prtu ni fantek, ampak pun-
ca. To bi bil malér, za božjo voljo, ako bi bila naša
Betka krščena za Vaška!«

Gospa Mukšnablova je osupnila, vendar se je
premislila in se je glasno zasmejala.

»Dragi gospod Kondelik! Saj sem jih sama za-
vijala. Kako naj bi se bilo to zgodilo?«

»Jaz tudi ne vem«, je odgovoril mojster Kon-
delik negotovo. »Toda zdelo se mi je, da ima Va-
šek večji nos...«

»Za božjo voljo, dragi gospod, saj je to kakor
drobtinica. Kje naj bi se vzel nos. Pojdite k mi-
zi, da ne bi duhovnika kaj rekla...«

In je nalahno porinila oba očeta skozi vrata.

Komaj so se zaprla vrata za njima, je matro-
na skočila k vozlu v rdečem povijalnem prtu in je
odvila dete.

»Pri molji veri, punca!« je vdarila z roko po
boku.

Hitro je razvezala vozle z modrim trakom; tu
je bil pravi Vašek.

»Prebita stvar, oče se ni motil!« je šepetala.
Toda ni dolgo premišljevala, hitro je zavila oba
otroka in je zamenjala povijalna prta. »Ta presne-
ta teta se je mešala vmes in mi je povijalne trake
zamenjala. — No, nobena nesreča se ni zgodila.
Vašek sem, Vašek tja — sedaj je vsak v svojem.
Človek bi moral imeti oči okrog in okrog glave!«

Čez nekaj časa pozneje, ko sta duhovnika od-
šla, je pravila matrona zelo dobre volje vsem
treim gospem, kaka misel je mučila dragega gospo-
da Kondelika.

»Toda da boste verjeli, dragi gospod, pojdite
in prinesite sami onega golobčka v rdečem povij-
alnem traku. In pokažite ga mami!«

In ko so se vsi popobnoma prepričali, da je
Vašek na pravem mestu, je rekla gospa Muk-
šnablova s poudarkom:

»O, zgodijo se take stvari, ako se dobro ne
pazi. Toda meni se kaj podobnega še ni pripet-
nilo!«

Katinka je pogledala smehtljaje mojstra in je
spregovorila:

»Kako ti je moglo priti kaj takega na misel!
Saj je eno kakor drugo. Mislim, da se v dvojčkih
niti lastna mati ne spozna.« (Konec prih.)

Vestnik „Zveze slovenske napredne mladine“.

Slovenski mladini ob prazniku Vstajenja!

Pred leti je bilo, ko smo z velikim navdušenjem
ustanovili »Zvezo slovenske napredne mladine«. Krepko se je začela razvijati, mogočno rasti naša
mladinska organizacija. Z veseljem smo opazovali
vsi, kar nas je mladih, to sveže in zdravo gibanje,
ki je imelo najplemenitejše cilje. Z žalostjo pa opa-
žamo zadnje mesce, da je gibanje ponehalo. Ne
vem, kje naj iščem vzrokov, da se ne skliče niti od-
borova seja? Ali so se premislili tisti gospodje, ki
so od začetka obljubljali krepko sodelovanje in po-
moč? Ali jim je delo za mladinsko organizacijo po-
stalo naenkrat premalenkostno?

Mi, ki si želimo krepke mladinske organizacije,
ki hrepenimo po skupnosti in skupnem delu, mi ne
moremo pojmovati, kako se je mogla naseliti v na-
še vrste taka mlačnost, da se nam od gg. odbor-
nikov na naša ponižna pisma niti ne odgovori! Ne
moremo pojmiti, zakaj svoječasni voditelji gibanja
tako trdovratno molče. Prijatelji in tovariši! Tako
ne gre! Mi hočemo in zahtevamo, da stva-
pride zopet v tir. Dovolj dolgo smo čakali in po ča-
sopisju izpraševali, kaj je z našo organizacijo. Ved-
no smo čakali le — grobni molk. Ako vam ni več
za delo, ukrenite vsaj to, da bodo prišli na krmilo
drugi ljudje, ki bodo stvar smatrali za resno, in ne
bodo samo v trenutnem navdušenju sejali v naša
mlada srca cenih fraz. Zahtevamo, da se skliče
čimprej občni zbor, ki si naj izvoli v novi odbor
ljudi, ki ne bodo za delo prekomodni.

Ti pa, slovenska narodna mladina po celem
Spodnjem Štajerju, stopaj v naše vrste. Velika noč
je tu, praznik Vstajenja. Vstanimo zopet tudi mi,
tovariši in tovarišice, vstanimo v novo, krepko
življenje. Po vseh farah, kjer nas je kaj, prihajajmo
večkrat skupaj, a ne v gostilne, temveč na kraje,
kjer se bomo zdravih in jasnih misli lahko trezno
in resno med seboj pogovarjali o vseh vprašanjih,
ki nam jih polaga pred nas tok časa. Za vsak seste-
nek se naj eden ali drugi pripravi z malim govo-
rom, da se bomo tako vadili v govorništvo. Nič ni
treba napačne sramežljivosti! Enkrat ali dvakrat —
bo morda slabše, a vaja dela mojstre! Kličimo pa
na naša zborovanja tudi razne govornike od dru-
god, prosimo domače gg. učitelje, da nam na na-
ših sestankih predavajo, kličimo razne kmetijske
in druge strokovnjake itd. Tako se bomo izobra-
ževali, izpopolnjevali in postajali resni. Tako bodo
ponehali med nami medsebojni prepri, pretepi in
poboji, spoznavati se bomo začeli drug drugega,
spoštovati drug drugega in se medsebojno ljubiti.

Kadar bo slovenska mladina tako daleč, da bo
vsa stremela za vedno večjo izobrazbo, za vedno
večjo popolnostjo, da se bo medsebojno spoštova-
la in ljubila, takrat pridejo tudi za slovensko ljud-
stvo lepši časi.

In zato, dragi tovariši in drage tovarišice, na-
prej na tej poti! Začnimo zopet po naših farah s
tem delom, tako bomo prisilili tudi vodstvo naše
Zveze, da se bo končno zganilo. Na tisoče nas je
po celem Spodnjem Štajerskem, in na tisoče novih
moramo pridobiti. Praznik Vstajenja naj pomeni
tudi za nas, za našo mladinsko organizacijo — vsta-
jenje.

Napredne mladinske pozdrave!

F. Č.

Dama

92 40-9

ki kaj drži na ohranitev zdrave kože,
osobito, ki hoče odstraniti solne
pege in zaobiti ter obdržati nežno
mehko kožo in belo polt, se umiva samo

z Steckenperld - lilijnomlečnim milom

(znamka Steckenperld)

od Bergmanna & Co., Dečín (Teschén)
n. L. Kos za 80 vin. se dobi v vseh
lekarnah, drogerijah in parfimerijah.

Pralni ekstrakt „Ženska hvala“

za namakanje perila,

Najpopolnejše nadomestilo za
belenje perila.

Najboljši in najzanesljivejši pralni
prašek.

Pralni prašek je zaupljiv predmet.
Ako hočete Vaše drago perilo ob-
varovati škode, tedaj se čuvajte pred
ponaredbami!

NAZNANILO!

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel

brivnico

v Tegethoffovi cesti 22, v hiši dr. Kaca.

Opozarjam, da je moja brivnica edino slovensko podjetje te vrste v Mariboru, potrudil se bom vedno, da bom občinstvu vsestransko ustregel. Zato se priporočam vsem narodnim krogom.

87-12 **J. Gredlić, brivec.**
Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spada-
joča dela, kakor slikanje sob, cerkev,
črkoslikarstvo na steklo, les itd. —
Priporoča se za mnogobrojna naročila.
Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Viktor Bevc, Celje

59 Graška cesta šte. 8. 49-

Ljudevit Borovnik puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za
lovce in strelce po najnovejših sistemih pod po-
polnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokres-
nike, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno
in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. presku-
ševalnici in od mene preizkušene. — Ilustrovani
ceniki zastonj! 61 52 7

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v mo-
dernih fazonah in po solidnih cenah. V
zalogi ima tudi zgote vijene obutev.

Superfosfat

mineralično in animalično, najzanesljivejše
in najcenejše fosforkislinsko gnojilo za
vsako vrsto zemlje. — Vsebina strogo
garantirana. Zajemčeno najhitrejši uspehi,
največja množina pridelka. — Za po-
mladansko setev potrebno neobhodno. —
Dalje amonjakove, kalijeve, solitarjeve
in superfosfate se dobiva pri tovarni
umetnih gnojil, trgovcih, kmet. zadrugah
in društvih. 16 14-17

Bureau: Praga, Prikopi 17.

Ivan Berna

Celje, Gosposka ulica št. 6

priporoča

svojo bogato zalogo obnavl za pomla-
dansko, letno in zimsko sezijo. — Vse
vrste moških, damskih in otroških čev-
ljev, lastnega in tujega izdelka. Gumi
za pete, vrvica, zaponke itd. vedno v
največji izbiri. — Priporoča tudi špe-
cijalistom prave gorske in lovske čevlje.
Izdeluje se po meri v lastni delavnici,
sprejemajo se tudi popravila,

Postrežba točna, cene solidne. Zunanja
95 naročila proti povzetju. 46-9

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem

Goričar & Leskovšek, Celje, Graška ulica šte. 7.

Lasna zaloga šolskih in vseh tiskovin za urade.

Na debelo. 38 50-13 Na drobno.

Svoji k svojim!

Največja trgovina in velikanska zaloga ur, zlatnine, srebrnine,

verig, uhanov, zaponk, priveskov, prstanov z demanti, brilanti in drugimi kamni.

Za ženine in nevestice poročne zlate prstane ter ženitovanjska darila vse po **najnižjih cenah.**

ZALOGA očal, naočnikov, daljnogledov i. t. d.

46 50-13

Naročite cenike! Zastonj! Poštne prosto!

R. Salmič, Celje, Nar. dom.

Svoji k svojim!

Edino delniško pivovarniško narodno podjetje
Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Svoji k svojim!

v Ljubljani

Svoji k svojim!

priporoča svoje

izborna marčno, dvojnomačno, termalno in granatno pivo
v sodčkih in steklenicah. 52-10

66

Pri gnojenju travnikov, deteljšč in žita ne smemo opustiti poleg
gnojenja s Tomasovo žlindro in superfosfatom

gnojenja s kajnitom ali 40% kalijevo soljo.

Pojasnila o teh, kakor tudi drugih gnojilih daje **zastopstvo kalijevega sindikata: Fr. Mulec v Ljubljani, Gruberjevo nabrežje 14.**

Kalijeva gnojila se dobivajo pri tvrdki „MERKUR“, P. Majdič v Celju,
pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, pri c. kr. kmetijski družbi v Gradcu ter še
pri mnogih drugih trgovcih. 75 46-10

Stanje hranilnih vlog nad 6 milijonov K

Posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši

„Narodni dom“ v Celju.

Rezervni zaklad znaša nad 360.000 K

Hranilne vloge sprejema na hranilne
knjižice ter jih obrestuje po **4 1/2 od sto**
brez odbitka rentnega davka.

Vloge v tekočem računu sprejema
ter jih obrestuje po **4 1/2 od sto** od dne do dne.

Čekovne račune odvarja tvrdkam,
katere lahko poljubno razpolagajo s čeki
o svojem imetju.

Eskomptuje in vnovčuje menice,
kakor tudi nakaznice na vsa mesta.

Posojila daje na osobni in hipotečni kredit
po ugodnih pogojih. 57 49-12

Prva južnoštajerska vinarska zadruga

r. z. z. o. z.

Ceniki in vzorci na zahtevo
zastonj in franko

v Celju

Ceniki in vzorci na zahtevo
zastonj in franko

Velika zaloga najrazličnejših vin iz vseh delov
Spodnjega Štajerja, letniki 1908, 1909 in 1910,
rudečih in belih po **najnižjih cenah.**

44 50-13